

ہر روز مزہ زندگی دمسائلو متعلقہ پیر زیات معلوماتو بائدی مشتمل مقبول عام مستند تعلیم دین کورس

TALEEM-E-DEN COURSE

پستو

تعلیمات اسلامی

یعنی

دین احکامات فرائض، واجبات، سنن و مستحبات
ضروری مسنون دعا گانے اود مونخ ترجمہ

3
حصہ فقہ

مرتب

ابو معاویہ مولانا مفتی محمد ایاز صاحب

پبی آفس
تعلیم دین کورس

یوسف آباد دلہ زاک ہرود پیدینہور
091-2245300
0336-9202188

جامعہ تبلیغ القرآن

website: www.tableeghulquran.com

E-mail: jamiatq@gmail.com

فهرست عنوانات

- 7 • تعارف
- 7 • دین، مذہب او شریعت
- 9 • د دین اسلام اہمیت او ضرورت
- 10 • د دین اسلام جامعیت
- 11 • د دین او د دنیا گپون (امتزاج)
- 12 • دین او شریعت د پیژندلو ذریعے
- 12 • قرآن، تعارف او اہمیت
- 13 • دفعہ اہمیت او تعارف
- 16 • د دین اہم اصطلاحات
- 16 • (۱) فرض ○
- 16 • (۲) واجب ○
- 16 • (۳) سنت ○
- 17 • (۴) مستحب ○
- 17 • (۵) مباح ○
- 17 • (۶) مکروہ ○
- 17 • (۷) حرام ○
- 18 • د دین فرائض
- 18 • د ایمان فرائض
- 19 • د اسلام فرائض
- 19 • د کلمے فرائض
- 20 • د عقیدو بیان
- 20 • د ایمان متعلق عقیدہ ○
- 20 • د اللہ تعالیٰ سرہ متعلق ○

- 20 ○ د تقدیر او د اختیار متعلق
- 21 ○ د انبیاء کرامو او معجزاتو متعلق
- 21 ○ د آسمانی کتابونو متعلق عقیده
- 22 ○ د فرشتو او د پیریانو متعلق عقیده
- 23 ○ د قیامت متعلق
- 23 ○ د جنت او دوزخ متعلق
- 24 ○ د قبر حالات
- 24 ○ د ایصال ثواب متعلق عقیده
- 24 ○ د صحابه کرامو سره متعلق
- 25 ○ د اهل بیت سره متعلق
- 25 ○ د ولی، ولایت او د کرامت متعلق
- 26 ○ د توبی متعلق
- 26 ○ د توبی شرائط
- 27 ○ • د مختلفو حقوقو بیان
- 27 ○ په بنده باندے د الله حقونه
- 27 ○ د قرآن حقوق
- 27 ○ د رسول الله ﷺ حقوق
- 28 ○ د صحابه کرامو رضی الله عنہم حقوق
- 28 ○ د علماؤ حقوق
- 28 ○ د مسلمانانو حقوق

- دطہارت بیان 30
- د استنجاہ بیان 30
- د استنجاہ طریقہ 30
- داستنجاہ مکروہات 30
- اودس 31
- دَ وضو یعنی اودس فضیلت 31
- د اودس فرائض 31
- د اودس سنت 32
- د اودس مستحبات 32
- د اودس طریقہ 32
- اودس ماتونکی خیزونہ 34
- د اودس مکروہات 34
- غسل 35
- دَ غسل فضیلت 35
- دَ غسل فرائض 35
- دَ غسل سنّت 35
- د غسل مکروہات 36
- دَ غسل طریقہ 36
- دَ غسل موجبات 36
- جنبی لہ دَ دے خبرونہ بیچ کیدل پکار دی 37

38

• تیمم

38

○ د تیمم فرائض

38

○ د تیمم مسنون طریقہ

39

○ کومو خیزونو سرہ تیمم جائز دے

39

○ تیمم کلہ کول پکار دی

40

○ د تیمم ماتونکی خیزونہ

40

○ تیمم سرہ خو وختہ مونخونہ کولے شی

41

• د حیض او نفاس احکام، زنانو دپارہ

41

○ حیض

41

○ نفاس

41

○ دنفاس مودہ

42

○ د حیض او نفاس حکم

43

○ د استحاضے حکم

43

○ دپاکوالی (طہر) مودہ

45

• مونخ

45

○ د مونخ فضیلت

45

○ د مونخ فرائض

47

○ د مونخ واجبات

49

○ دمونخ مفسدات

51

○ د مونخ مکروہات

- 53 ○ د جمعی (باجماعت د مونخ فضیلت
- 53 ○ د جمعی (جماعت مونخ پہ چا فرض دی؟
- 54 ○ هغه عذرونه چه جماعت پری پریخودلی شی
- 55 ○ د بنخو او سپرو مونخ کنبه فرق
- 57 ● د وتر مونخ
- 57 ○ د وترو حکم
- 57 ○ د وتر رکعتونه او ادا کولو طریقہ
- 58 ● د جمعی مونخ
- 58 ○ د جمعی د ورخ رکعاتونه
- 58 ○ د جمعی د مانخہ طریقہ
- 59 ○ د جمعی د مانخہ د صحیح کیدو شرائط
- 59 ● دروزانه مونخونو درکعاتونو د تعداد نقشہ
- 60 ● صلوٰۃ قصر یعنی د مسافر مونخ
- 60 ○ د قصر طریقہ
- 61 ○ سفر کنبه دست حکم
- 61 ● د تراویحو مونخ
- 62 ○ د تراویح د مونخ حکم
- 62 ○ د تراویح کولو طریقہ
- 62 ○ د مونخ مکروهہ وختونه
- 64 ● د سترے حکم

64

• قضا مونخونه

65

○ دقضاء مونخ حکم

65

○ دقضاء یو خو ضروری مسائل

66

○ دقضاء راگرخولو طریقہ

67

○ قضاء عمری

68

• دشبے ورخے نفل مونخونه

68

○ دتہجد مونخ

68

○ تحیة الوضو او تحیة المسجد

69

○ د اشراق مونخ

69

○ دخاغت مونخ

69

○ صلوة حاجت

70

○ صلوة استخاره

70

○ د کسوف مونخ

70

○ دخسوف مونخ

70

○ استسقاء مونخ

71

• سجده سهوه

71

○ سجده سهوه کله واجبیری

71

○ سجده سهوه طریقہ

72

○ د عمل کثیر تعریف

73

• د تلاوت سجده

- 73 ○ د سجدہ تلاوت حکم
- 73 ○ د سجدہ تلاوت طریقہ
- 74 ● دجنازے مونح
- 79 ● روژہ
- 82 ● د کفارے بیان
- 83 ● زکوٰۃ
- 85 ● حج
- 85 ○ د حج واجبات
- 85 ○ د حج فرائض
- 85 ○ د حج فضیلت
- 86 ○ د حج سنتونہ
- 87 ○ د حج قسمونہ
- 87 ○ حج افراد
- 87 ○ حج تمتع
- 87 ○ حج قرآن
- 87 ○ د حج تمتع طریقہ
- 89 ● عُمَرہ
- 89 ○ د عمرے فضیلت
- 89 ○ د عمرے واجبات
- 89 ○ د عمرے سنت

- 89 ○ د عمرے کولو طریقہ
- 90 ● قربانی
- 90 ○ د قربانی فضیلت
- 90 ○ قربانی پہ چا باندے واجبہ دہ
- 92 ● معاملات
- 92 ○ د معاملات تو شرائط او اصول
- 95 ● معاشرت
- 95 ● نکاح
- 95 ○ د نکاح فضیلت
- 96 ○ د نکاح شرطونہ
- 96 ● طلاق
- 96 ○ د طلاق قسمونہ او د ہغے حکم
- 100 ● جہاد
- 100 ○ د جہاد فضیلت
- 101 ○ د فرض عین صورتونہ
- 102 ○ د فرض کفایہ صورتونہ
- 103 ● د مونخ ترجمہ
- 109 ● مسنون دعاگانے
- 109 ○ د دعا د قبولوالی شرائط او آداب

- 110 ○ د دعا آداب
- 111 ○ د اوده كيدلو دعا
- 111 ○ د بيداريدلو دعا
- 111 ○ د روتئى خورلو دعا :
- 111 ○ د روتئى خورلو نه پس دعا
- 111 ○ بيت الخلاء ته د ورتللو دعا
- 111 ○ بيت الخلاء نه د وتلو دعا
- 111 ○ په آئينه كښه د كتلو دعا
- 111 ○ د جامو اغوستلو دعا
- 111 ○ كور نه د وتلو دعا
- 111 ○ كور ته د داخليدلو دعا
- 112 ○ جومات ته د داخليدلو دعا
- 112 ○ جومات نه د بهر وتلو دعا
- 112 ○ د اذان نه پس دعا
- 112 ○ بازار كښه د داخليدلو دعا
- 112 ○ مجلس نه د پاڅيدلو دعا
- 112 ○ د سفر دعا
- 112 ○ د سورئى دعا
- 112 ○ د پرنجى (اينگى) دعا

- 113 ○ د میاشته لیدلو دعا
- 113 ○ د تعزیت دعا
- 113 ○ قبرستان ته د تللو دعا
- 113 ○ د سحرا و ما بنیام لوستلو دعا گانے
- 114 ● ایمان مفصل
- 114 ● ایمان مجمل
- 114 ● کلمه طیبہ
- 114 ● کلمه شهادت
- 114 ● کلمه تمجید
- 114 ● کلمه توحید
- 114 ● کلمه استغفار
- 115 ● دعا صلوة حاجت
- 115 ● دعا استخاره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تعارف

دین، مذہب او شریعت

دین وائی د ژوند مکمل نظام او دژوند دتیرولو پوره قانون او ائین ته، لهذا اسلام دین دے او مذہب صرف دعبادت طریقو ته وئیله کیری لکه مذہب یہودیت، عیسائیت وغیرہ یا مذہب یوفقی مسلك ته هم وائی لکه حنفی مذہب، شافعی مذہب وغیرہ۔

لهذا دتولو انبیاء علیهم السلام دین یو وو لکه الله تعالی فرمائی:

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ - (سورة انبیاء: ۹۲)

ترجمہ: ستاسو دتولو (پہ حقیقت کنبے) امت (دین) ہم یودے او ہم حہ یواھے ستاسو دتولو رب یم نوبس زما عبادت کوئی۔

او شریعت د هر قوم او پیغمبر جدا جدا وو لکه الله فرمائی:

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا - (سورة مائده: ۴۸)

ترجمہ: مونر پہ تاسو کنبے هر یو (امت) دپاره یو ه شرع (دستور العمل) او یو منہاج (طور طریقے) مقرر کری دی۔

غرض داچه تولو انبیاء کرامو هم ددین اسلام تعلیم ورکری دے او دین دا دے چه د یو الله په ذات او صفاتو. داخرت په جزاء او سزاء ایمان راوړل دانبیاء کرام تعلیمات، دالله کتابونه منل. دخپله

خپلي زمانه دخپلو پيغمبرانو اطاعت كول او نور د ټولو خلقو اطاعت پريخودل ، عبادات ادا كول لكه مونځ روژه زكوټه حج وغيره.

بس دهم دغه ايمان (توحيد، رسالت، آخرت) د عبادت (مونځ، روژه، حج، زكات) او د معاملاتو معاشرت او تعلقاتو او د حرامو او حلالو نوم دين دے او داخيژ د ټولو انبياء كرامو په تعليماتو كښه مشترك دے.

دويم خيز شريعت دے يعنى هر امت او د پيغمبر د عبادت طريقه، د معاشرت اصول خپل مينځ كښه يوبل سره د معاملات او د تعلقاتو قوانين، د حرامو او حلالو او د جائز او ناجائز حدود وغيره جدا جدا وو لكه مونځ روژه د ټولو امتونو او پيغمبرانو په دين كښه مشترك وه خو طريقه كار، اوقات، دركعاتونو تعداد وغيره په هر شريعت كښه جدا جدا دي. په دغه امورو كښه الله تعالى د نبر قوم اور د هر زمانه د حالاتو لحاظ كړے دے او خپلو پيغمبرانو ته ئه مختلف شريعتونه راليرلي وو چي هريو قوم جدا جدا د تهذيب او د خو اخلاقو تعليم او تربيت حاصل كړي او د لويي او د مكمل قانون د پيروئي دپاره تيار شي. كله چي دركار مكمل شو نو الله تعالى سيدنا محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم ته نو مكمل شريعت او يوغت قانون وركړو چي هغه د دنيا ټوله دنيا دپاره اوس دين خو هم هغ د چي كوم مخكي پيغمبرانو خودله وو خو شريعت (شريعت محمدي) راغلو چي هغه مخكي څاره ټول شريعتونه منسوخ كړل او اوس دا اخري شريعت په د ټوله دنيا دپاره ترقيا مت پورے برقراروي.

ددین اسلام اهمیت او ضرورت

دانبياء كرامو دادم عليه السلام نه جاری سلسله الله تعالى په محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم باندے مڪمل كړه يعنى اوس با يو نوے نبی يارسول ددے دنيا يو نوے شريعت نه راوړی او نه به بل نبی راځی. دقيامت پورے د راتلونكو پيريانو او انسانانو دپاره الله تعالى هم دين اسلام چنړ كړے دے. څنگه چې الله تعالى فرمائی:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا. (سورة المائدة: ٣)

ترجمه: نن ما ستاسو دپاره ستاسو دين مڪمل كړو. او په تاسو م خپل نعمت پورا كړو او ستاسو دپاره اسلام ددين په طور (هميشه دپاره) خوښ كړو.

غرض دا چه دانسان كاميابی دپاره په دين اسلام باندے عمل كول هم دا يوه لار ده لكه چې الله تعالى فرمائی:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ.
(سورة آل عمران: ٨٥)

ترجمه: چې داسلام نه علاوه بل دين اختيار وكړل غواړی نو دهغه نه به هغه دين قبول نه كړی شي او په اخرت كښی به په هغه خلكو كښے داخل شي چې هغوي به سخت نقصان او چتونكى وو.

ددين اسلام جامعيت

ددين اسلام يوه خوږې دا ده چي دا د ژوند ټولو شعبوته شامل دے. اسلام ايمانيات، عبادات، معاملات او معاشرت غرض دا چي د ټول ژوند دپاره ئے داسے راهنمائی كړے دے چي هريو كس د څلور يشت گهنټے ژوند يوه يوه لمحہ د خالق كائنات دتعليماتو مطابق دخپل نبي كريم په طريقه باندے تيره كړے شي.

دالله تعالى پيغام او د نبي كريم صلي الله عليه وسلم اسوه انتهائی په معتبر ذريعو سره ترننه پوره محفوظ ده او ان شاء الله ترقيامت پورے به الله تعالى ددے حفاظت كوي. ددنيا د هيڅ مذهب هيڅ يو كتاب داسے مستند ذريعو سره محفوظ نه دے كومے ذريعه چي د قران او حديث د حفاظت دپاره استعمال كړے شوی دي.

دين اسلام كنبے د خوراك څكاك تردے چي دا ستنجاء د كولو طريقه هم خودلے شوے ده.

تر دے چي په لار باندے د تلول ادا ب هم بيان شوی دي دالله دحقوقو سره سره د بندگانو د حقوقو د تفصيلاتو نه ئے خبردارے وركړے دے او د هغے دادا كولو بار بار تاكيد شوے دے. دتجارت د معاشرت اصول او ضوابط بيان شوی دي. دوخت دصحيح استعمال بار بار تاكيد شوے دے ځكه چي دا دنای ژوند د لوئيامتحان د تياری دپاره دے او داخرت د ژوند كاميابی ددے فانی ژوند په اعمالو باندے منحصر ده.

خلاصه دا چي دين اسلام ددوو څيزونو عقاءد (ايمانيات) او اعمالو نه عبادت دے. بيان په اعمالو كښه عبادات ، اخلاق ، معاملات (معاشيات) او سياست او رياست داخل دی.

گويا اسلام واضح احكامو باندے په شپږرکني نظام باندے مشتمل يو مڪمل دين دے هغه شپږ رکني نظام دادے (۱) عقائد (۲) عبادات (۳) اخلاق (۴) معاملات (معاشيات) (۵) معاشرت (۶) سياست او رياست. ددے نظام يورکني او جزو اختيارول او نورو احكامو او د ژوند شعبه نظر انداز کول داسلام د روح خلاف دی.

ددین او د دنیا گډون (امتزاج)

غرض دا چي داسلام مخه ته ددنيوي ترقی او کمال سره سره اخروي سعادت او دالله د رضا حصول لازمی دے. او دا ددين او ددنيا يو قوی امتزاج دے داسلام مخه ته هم دافلسفه ده چی رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً.

هم داوجه ده چي داسلام اعتقادی ، عباداتي ، اخلاقي، معاشي ، معاشرتي او سياسي نظامونه د يو دب ل نه باکل جدا کولے نشي بلکه ټول د يو بل سره لازم او ملزوم دی. ليکن د هر عمل او د هر حکم او رکن او ددين پختگی د عقائدو په هرصورت کښه پيوسته ده.

عقیده د ژوند ددے ټولو شعبو دپاره په منزله د بنياد او جرړے ده او هر عمل او پانيري او ميوے دي دنيوی او اخروي جزاء او بدله د عقیده سره لازمی طور مربوط ده. که د چا اعمال، اخلاق، معاشرت، معاملات او سياست په ظاهر صحيح خکار يخو دهغه عقیده چي ددے ټول نظام دنيا د حيثيت لری. صحيح نه وي نو داټول هر څه به فائدے او “کبيت العنكبوت” دی.

دين او شريعت د پيژندلو ذريعه

قران ، حديث او فقه

د دين اسلام او د شريعت محمدی د اصولو او احكامو د معلومولو دپاره زمونږ سره معتبر دره ذرائع دی.

(۱) قران مجيد (۲) احاديث مبارکه (۳) اسلامي فقه.

قرآن پاک خو د الله تعالی کلام ده او دده الفاظ د الله تعالی د طرف نه دی. د رسول الله عليه الصلوة والسلام ټول ژوند د قران تفسير او تشریح وه نبی علیه السلام هر وخت دامت په تعليم او تربیت کښه مصرف وو. په خپله ژبه مبارکه او په خپل عمل سره ئه خلقو ته خود نه کوله. بس دا حدیثو نه مراد هغه روایتونه دی چي د رسول الله علیه اسلام نه په سند سره مونږ ته رارسیدلي وی.

د قرآن په ټولو باریکو نه هر یوکس پوهه حاصلولې شی او نه د هر یوکس سره د حدیث داسه علم شته چي هغه پخپله د شريعت احکامات معلوم کړې شی. هم دده وچه نه د دين بعضه بزرگانو (فهاقوا) د قران او د حدیث په احکامو کښه غور دکلوون محنت او د ډیر تحقیق نه بعد د عامو خلقو د رانی دپاره تفصیلي قوانین مرتب کړل چي هغه ته فقه وائی.

هم ددغه محنتونو نتیجه ده چي نن په کروړونو مسلمانان بغیر د شه زحمت نه د شريعت پیروی کوي. او چاته د الله تعالی او د رسول علیه

الصلوة السلام دا حکامات معلومولو کنبے خہ مشکل مخے تہ نہ راخی۔
او دا د فہقاؤ د دین پہ ٲولو مسلمان یو لوئی احسان دے۔

د فقہے اہمیت او تعارف

د فقہے لفظی معنی پوہہ دہ۔ دا د اسلامی شریعت دریم لوئیے ماخذ دے۔ فقہ، قیاس، اجتہاد وغیرہ تقریباً یہ معنی کنبے استعمالیری۔ پہ اصل کنبے فقہ د قرآن او حدیث تشریح دہ۔ ہغہ مسائل د کومو مکمل تفصیل چہ پہ قرآن یا حدیث کنبے نہ وی نو فقہ د قرآن او حدیث د اصولو پہ رنرا کنبے د دغہ مسائلو حل بنائی۔ قرآن مجید کنبے د اللہ تعالیٰ ارشاد دے:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْأَخِيرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (نساء: ۵۹)

ترجمہ : اے ایمان والو! تاسو د اللہ او د رسول ﷺ خبرہ منئی او پہ تاسو کنبے چہ کوم خلق د حکم اہل دی د ہغوی ہم (منئی)۔ بیا کہ چرے پہ خہ خبرہ کنبے ستاسو خپلو کنبے اختلاف راغے نو دغہ خبرہ اللہ تعالیٰ او رسول ﷺ تہ حوالہ کوئی کہ چرے تاسو پہ اللہ باندے او د قیامت پہ ورخ باندے ایمان لری۔ دا ٲول بہتر دی او د دے انجام ٲیر بنہ دے۔

د مفسرینو پہ نزد “اولی الامر” نہ مراد اہل فقہ دی۔

کله چه معاذ بن جبل^{رض} دَ یمن قاضي مقرر کرے شو نو نبی ﷺ حضرت معاذ بن جبل^{رض} مخاطب کرو ورتہ ئے او فرمائیل چه : اے معاذه! (کله چه ستا په وړاندے یو مقدمه پیش شی نو) ته به څنگه فیصله کوے؟ نو هغوی جواب ورکړو چه څنگه د الله په کتاب کنبے دی-بیا ئے ترینه تپوس اوکړو چه که چرے د الله په کتاب کنبے ئے بیا نه مومے؟ (نو بیا به څه کوے) جواب ئے ورکړو چه بیا به د رسول الله ﷺ د سنت مطابق فیصله کوم- بیا ئے ترے تپوس اوکړو چه که چرے په سنت کنبے ئے هم بیا نه مومے؟ (نو څه به کوے؟) جواب ئے ورکړو چه (په داسے صورت کنبے به) زه په خپلے رائے سره اجتهاد کوم- په دے خبره رسول الله ﷺ خوشحاله شو او وے فرمائیل چه د الله تعالی شکر دے چه هغه د خپل رسول ﷺ لیرلی شوی سړی له دهغه خبرے توفیق ورکړو کومه چه د هغه رسول ﷺ ته خوبسه ده-

هسے خو د فقهے ډیر فضیلت دے- په یو حدیث مبارک کنبے دی :

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ - (بخاری و مسلم)

”چا سره چه الله د خیر اراده اوکړی نو هغه ته د دین پوهه

ورنصیب کړی-“

دَعَلِمِ فِقْهٍ مَوْضُوعِ أَحْكَامِ شَرِيعَتِ (اوامراو نواهی) دی چي پکنبے عقائدو عباداتو معاشرت او معاملاتو وغیره احکام شامل دی البته دعقائدو اصول او بنیادی خبرے مونږ ته په قران او سنت کنبے براه راست ملاویری-

ابتداء ڪنبه ڊيرو بزرگانو فقهه په خپله خپله طريقه مرتب ڪړه وه خوبيان په مزه مزه څلور فقهه دين ڪنبه پاته شوه او نن دد نيا مسلمانان زيات تر هم ددغه فقهو پيروي كوي.

(۱) دامام ابو حنيفه فقهه. چي دهغه په ترتيب ڪنبه دامام ابويوسف امام محمد زفر او داسه نورو لويو لويو علماؤ مشوره هم شامل وه ديته فقه حنفي وائي.

(۲) دامام مالك فقهه: په فقه مالكي په نوم سره مشهوره ده.

(۳) دامام شافعي: ديته فقه شافعي وائي.

(۴) دامام احمد بن حنبل فقهه: ديته فقه حنبلي وائي.

داڅلور واړه فقهه درسول الله عليه الصلوة والسلام نه پس په دوه سوو كالو ڪنبه دننه دننه مرتب شوه ده په دغه ڪنبه چي كوم اختلافات موندل شي هغه بالكل قدرتي اختلافات دي. يو څو كسان چي كله په دريو معاملو تحقيق كوي يا ديوه خبره باندې دپوهه كوشش كوي نو دحڪوم په تحقيق او پوهه ڪنبه لگ ډير اختلاف ضروري وي. ليكن چونكه دا ٽول حق پسند او نيك نيت او د مسلمانانو خيرخواه بزرگان وو. ددغه وجهه نه ٽول مسلمانان وو. څلورواړو فقهه برحق ګنړي مونږ داڅلور واړه فقهه برحق منو او دامام ابو حنيفه ددغه فقهه (فقه حنفي) پيروي كوو ځكه چي دا په دغه ټولو ڪنبه راجح او بهتره ده.

دَ دین اہم اصطلاحات

(Important Terms of Deen (religion))

(۱) فرض (Obligatory):

فرض ہغہ کار دے کوم چہ بغیر د شرعی عذر نہ پرینبودے
 نشی۔ داسے کارونہ مثلاً مونخ بغیر د خہ شرعی وجے نہ پرینبودونکے د
 سخت عذاب مستحق او فاسق جو پریری۔ او کچرے خوک د فرضونہ
 انکار او کپی نو ہغہ کافر دے۔

فرض پہ دوہ قسمہ دی فرض عین: چی د ہغے پورہ کول پہ ہر یو
 کس خائلہ ضروری وی لکہ پنخہ وختہ مونخونہ -
 فرض کفایہ: ہغہ فرض چی بعضے مسلمانان ئے وکپی نو د تولو
 ذمہ فارغہ شی لکہ د جنازے مونخ اوکہ ہیخ خوک ئے ہم ونہ کپی نو
 تول بہ گناہنگار وی۔

(۲) واجب (Obligatory):

واجب کارونہ ہم بغیر عذرہ پرینبودونکے د عذاب مستحق
 دے، البتہ خوک چہ د دے نہ انکار او کپی نو ہغہ فاسق دے، کافر نہ
 دے۔ د واجب آسان مثال د ماسخوتن درے رکعتہ وتر دی۔

(۳) سنت (Sunnah):

سنت ہغہ کارونہ دی کوم چہ حضور ﷺ یا صحابہ کراموؓ کپی
 دی۔ د دے دوہ قسمہ دی یو سنت مؤکدہ د کوم د کولو چہ تاکید دے

او بغیر عذرہ پرینودونکے او د پرینودلو عادت جوړونکے گناه گار او فاسق دے۔ دویم قسم سنت غیر مؤکده دے چه د هغه په کولو باندے ثواب ملاویری او په پرینودلو کبے ئے گناه نشته۔

(۴) مستحب (Recommended):

مستحب هغه کارونه دی چه د هغه په کولو باندے ثواب ملاویری او په نه کولو ئے هیخ قسم گناه نیشه، دے ته نفل هم وائی۔

(۵) مباح (Premissible):

هغه کار چه د هغه په کولو یا نه کولو کبے بنده ته اختیار وی۔ او په کولو او نه کولو کبے ئے هیخ ثواب او عذاب نه وی۔

(۶) مکروه (Disapproved):

د مکروه معنی ده ناخوبه۔ د مکروه کارونو هم دوه قسمه دی یو مکروه تنزیهی چه د هغه په نه کولو کبے ثواب وی او په کولو کبے ئے گناه نه وی۔ دویم قسم مکروه تحریمی دے چه د هغه بغیر عذرہ کونکے گناه گار او فاسق دے۔

(۷) حرام (Prohabited):

حرام هغه کارونه دی چه د هغه کونکے فاسق او د سخت عذاب مستحق دے لکه شراب شکل وغیره۔ حرام کارونه حرام نه گنړونکے کافر دے۔

دَ دین فرائض

(Fundamentals of Deen (religion))

دَ دین فرائضو نہ مراد دَ دین اسلام نچور، خلاصہ، فلسفہ او مکمل نظام حیات دے۔ خرننگ چہ د دین احکام مونخ، روژہ، حج وغیرہ کنبے فرائض وی ہمدغہ شان پورہ دین کنبے ہم دا لاندینی شپہ فرائض دی۔

(۱) عقائد (۲) عبادات (۳) اخلاق
(۴) معاملات (۵) معاشرت (۶) سیاست او ریاست۔

د ایمان فرائض

(Fundamentals of faith) or (Islamic beliefs)

دَ ایمان لفظی معنی یقین او تصدیق دے او د شریعت پہ اصطلاح کنبے د لاندینو خیزونو پہ ژبے سرہ اقرار کول او پہ زہ سرہ پہ ہغے باندے یقین لرلو تہ ایمان وائی۔ دَ ایمان فرائضو نہ مراد دا لاندینی شپہ خیزونہ دی:

(۱) پہ اللہ ایمان (۲) پہ فرشتو ایمان (۳) پہ اسمانی کتابونو ایمان
(۴) پہ رسولانو ایمان (۵) پہ آخرت ایمان (۶) پہ تقدیر ایمان۔

دَ اسلام فرائض

(Fundamentals of Islam)

دَ اسلام فرائض یعنی ارکانِ اسلام پنخہ دی او د بعضو عالمانو پہ

نزد شپردی۔

- (۱) کلمہ طیبہ (۲) مونخ (۳) روزہ (۴) حج
(۵) زکوٰۃ (۶) بعضو عالمانو شپرم رکن جہاد ذکر کرے دے۔

دَ کلمے فرائض

(Fundamentals of Kalma)

دَ کلمے او وہ (۷) فرائض دی۔

- (۱) کلمہ وئیل
(۲) الفاظ ئے صحیح کول
(۳) د کلمے معنی (ترجمہ) زدہ کول
(۴) د کلمے تشریح او وضاحت باندے حان پوهہ کول
(۵) پہ کلمے عقیدہ لرل
(۶) پہ دے باندے عمل کول
(۷) بیا د دے دعوت ورکول۔

د عقيدو بيان

دايمان متعلق عقیده

ايمان هله صحيح او معتبر دے چه كله انسان الله تعالى اودهغه رسول په ټولو خبرو كنبه رينستيني او گنډې او وي مني، د الله او درسول په يو خبره كنبه شك كول، هغه دروغ گنډل، په هغي كنبه عيب راويستل يا هغه پوري ټوق كول دي ټولو خبرو سره ايمان ختميرى.

دالله تعالى سره متعلق

دهر يو خيز يو صانع او پيدا كونكې وي. د دے كائنا تو پيدا كونكې هم موجود دے چي هغه الله وحده لا شريك له دے. هغه په خپل ذات او صفاتو كنبه يكتا دے. دهغه مثل هيخ خيز نشته. هغه دچا محتاج نه دے ټول دهغه محتاج دي. دهغه خوك برابر او شريك نشته. هغه دهميشه نه دے او هميشه به وي. ټول صفات كماليه سره متصف او دصفات ناقصه نه منزه او پاك دے. په عرش باندے دخپل شان مطابق مستوي دے.

دتقدير او داختيار متعلق

دنيا كنبه چي څه هم كيرى هغه دالله په علم كنبه دمخكي نه موجود دي. ديته تقدير وائى البته الله تعالى بنده ته پوهه او اختيار وركړے دے چي په هغه سره افعال ادا كوي. هم ددے وجه نه بنده ته ثواب او عذاب وركړے كيرى. ثواب به دالله د حكم مطابق كام كولو

باندے او عذاب به دالله د حکم نه په خلاف کولو باندے ورکولے شی. او دارنگ الله تعالى داسے کار حکم نه کوی چی د بنده د طاقت نه بهر وی.

دانبياء کرامو او معجزاتو متعلق

الله تعالى دخپلو بندگانو د صحیح راهنمائی دپاره انبياء کرام رالیرلی دی چی هغه ټول انسانان او معصوم دی. دهغوی صحیح تعداد الله مونږ ته نه دے خودلے. دټولو نه اولنۍ پیغمبر ادم علیه السلام او د ټولو نه اخری پیغمبر حضرت محمد رسول الله علیه الصلوٰة والسلام دے د ټولو نه افضل زمونږ پیغمبر دے مونږ به دا عقیده لرو چی الله تعالى څومره پیغمبران رالیرلی دی په هغه ټول زمونږ ایمان دے. ددغه پیغمبرانو د نبوت د تصدیق دپاره الله تعالى دهغوی په لاسونو څه داسے ناشنا او عجیبه ظاهر کړے چی هغه نور خلق نشی کولے دغے ته معجزه وائی. دنور پیغمبرانو پشان الله تعالى زمونږ پیغمبر ته هم ډیرے معجزے ورکړے دی په هغه کنبے قران او اسراء او معراج لوئی معجزے دی.

دآسمانی کتابونو متعلق عقیده

الله تعالى ډیر کتابونه د جبرئیل په ذریعه مختلفو پیغمبرانو باندی رالیرلی دی چه دهغے په ذریعه هغوی خپلو امتونو ته د دین خبری او احکام بنودل. په هغه کنبے څلور ډیر مشهور دی تورات په موسی^ع باندے نازل شوے وو انجیل په عیسی^ع باندی نازل شوے وو زبور په

داؤدؑ باندی نازل شوے وو قرآن مجید زمونریہ پیغمبر محمد ﷺ باندی نازل شوے دے۔ قرآن د اللہ تعالیٰ آخری کتاب دی چہ ددے نہ پس بہ بل کتاب دآسمان نہ نہ راخی۔ قیامتہ پوری بہ د قرآن حکم چلیبری پہ نور کتابونو کنبے گمراہہ خلقو ڊ یری تبدیلی کپیدی لیکن د قرآن د حفاظت وعدہ اللہ تعالیٰ پخپلہ کپے دہ پہ دی کنبے ہیخ خوک ہیخ قسم تبدیلی نہ شی کولی۔

دفر بنتو او د پیریانو متعلق عقیدہ

اللہ تعالیٰ یو مخلوق دنورنہ پیدا کپے دے او زمونر دنظرونو نہ ئی پت ساتلی دی هغے تہ فر بنتی وائی فر بنتی د اللہ تعالیٰ دطرف نہ د کائناتو د تدبیر متعلق پہ ڊ یرو کارونو باندی مامور او مکلف دی هغوی کلہ ہم داللہ تعالیٰ دیو حکم مخالفت نہ کوی اللہ تعالیٰ چہ ورتہ کوم کار حوالہ کپری دی پہ هغی کنبے مشغولہ دی خلور پکنبے ڊ یر مشهور دی جبرائیل، اسرافیل، عزرائیل (ملک الموت) او میکائیل علیہم السلام۔ دغہ رنگ اللہ تعالیٰ یو بل مخلوق د اور نہ پیدا کپری دی چہ هغہ ہم مونر تہ نہ بنکاری هغے تہ پیریان وائی پہ پیریانو کنبے نیکان بدان هر قسم پیریان شتہ د هغوی اولادهم کپیری۔ پہ دوی کنبے مشهور او ڊ یر شرارتی ابلیس یعنی شیطان دی۔

دقيامت متعلق

دا ڪائنات يوه ورڻ ختميدونڪه ڏهه. په دغه ورڻ به ٽول مخلوقات مره شي ترڏه ڇي اسرافيل ڇي د قيامت شپيلى به پوڪ وهى هغه به هم مرشي. يو مدت به هم په ڏهه ڪيفيت سره تير شي بيا به الله تعالى ٽول راڙوندى ڪري. او د نيڪ او بدو اعمالو بدله به ورڪرئ شي. ددغه وراڻه شه معلوم وخت نشته البته بعضه نڃه نبى ڪريم صلى الله عليه وسلم بيان ڪري ڏي هغه به ضرور پوره ڪيري په هغه ڪننه شه ورئ او شه غٽه نڃه ڏي. ڇي ڪله خلق دوباره راڙوندى شي نو د تڪليف او سختي دوجه نه به سفارش دپاره پيغمبرانوله ورشي. اخر ڪننه به زمونڙ پيغمبر د حساب شروع ڪولو دپاره سفارش وڪري. بيان به تله نصب ڪرئ شي او دجزاء او سزا عمل به شروع شي. علمنامه به تقسيم شي نيڪان به جنت ته لارشي او بدان به جهنم ته.

دجنت او دوزخ متعلق

جنت اودوزخ دمخڪي نه پيدا ڪرئ شوى ڏي. ددنيا نه ڇي ڇوڪ داسلام په حالت ڪننه لارو هغه به ضرور جنت ته ڃي. او ڇوڪ ڇي دڪفر په حالت ڪننه لار هغه په دوزخ ته ڃي. بعضه گناهگار مسلمانان به هم داخپلو گناهو سزا ڇڪلو دپاره دوزخ ته لارشي بيا ڇي الله تعالى وغواڙي واپس به ئه راوباسي. دا رنگ الله تعالى ڇي چاله معاف ڪول غواڙي نو د هغه خپل اختيار ڏهه خو دڪفر او شرك باره ڪننه الله تعالى صراحت ڪرئ ڏهه ڇي دا نه معاف ڪيري. لهذا ڪافر او

مشرك به هميشه دوزخ كښي وي. جنت كښه جنتيانو ته د هغوی د درجو مطابق بدلے ملاوېری او د الله تعالى ديدار به ورته هم نصيب شي.

د قبر حالات

كله چي يو كس مړ شي نو قبر كښه ئه خواله دوه فرشته راځي او دره تپوسونه تره كوي كه جواب ئه تهيك وركړو نو هر قسم آرام وسكون ورته به ملاوېشي او كه غلط جواب ئه وركړو نو ترقيامة پوره به په ډيره سختي او عذاب كښه وي. ديته عذاب برزخ يا عذاب قبر وائي دابه د قيامة پوره جاري وي.

دايصال ثواب متعلق عقیده

دعا صدقه او خيرات او هر قسم عبادت فرض، واجب وي يا نقل يو مړ (يا ژوندي) ته د ثواب رسولو په نيت او كړه شي نو هغه ته ئي ثواب رسي. او ډيره فائده ورته كيږي. البته بعينه هغه خيز نه رسي د كوم چي صدقه وكړئ شي. لكه څنگه چي بعضه جاهل خلقو عقیده ده بلكه دهغه ثواب ورته رسي.

د صحابه كرامو سره متعلق

چاچي زمونږ پيغمبر د اسلام په حالت كښه ليدله ده او د اسلام په حالت كښه مړ شوه ده هغه ته صحابي وائي. صحابه كرام اگر چه معصوم نه دي خو مغفور دي الله تعالى دهغوی دخپله رضا مندي اظهار كړه ده لهدا د ټولو صحابو باره خه يقين ساتل پكار

دى . دهغوى سره محبت او دهغوى باره كښه خه گمان ساتل ضروري دى. كه چرته دهغوى په خپلو كښه د جنگ جگره خبره په اوريدو كښه راشي نو يا خو ښه هغه تاريخي دروخ وى يا به مونږ هغه خطا گنږو. او هغوى پسي بدران وئيل جائز نه دى. دفضيلت په اعتبار د صحابو كرام درجه دى د ټولو نه زيات فضيلت د څلورو خلفاء د د صحابي دومره لويه مرتبه ده چي هيڅ يو انسان بلكه لوى نه لوى وى هم ديو ادنى صحابي د درجه برابر نشي كيدى.

داهل بيت سره متعلق

درسول الله عليه الصلوة والسلام اولاد او امهات المؤمنين رضى الله عنهم ټول د تعظيم لائق دى. اولاد كښه د ټولو نه لويه مرتبه د حضرت فاطمه الزهراء رضى الله عنها ده او بيبيانو كښه دخديجه او د عائشه رضى الله عنهما ده.

دولى، ولايت او د كرامت متعلق

كله چي يو مسلمان په شريعت عمل او د پيغمبر اطاعت كوى نو هغه د الله دوست جوړ شى بيا ورته ولى وئيله كيږي. د ولى نه كله كله د عام عادت نه خلاف خه كار صادرېږي چي هغه ته كرامت وائى. په د د كښه د ولى ذره برابر هم اختيار نه وى. كله كله ولى ته بعضه د راز خبرو دالله د طرف نه په خوب يا بيدارئ كښه علم وركړه كيږي چي هغه ته كشف او الهام وائى. كښ دا خبري د شريعت مطابق عى نو بيان خو قبول دى عيني انكار ته ئه ضرورت نشته. او كه شريعت نه خلاف وى

نو مردود دی. کہ خوک د شریعت خلاف کار کوی نو داوی نشی کیدے. ولی باندے ہم د شریعت او نہ ورته گناه اجازت ملاویری. کہ د شریعت نہ خلاف عمل کونکی کس پہ لاس د عادت نہ خلاف شه کار صادر شی نو دا کرامت نہ بلکه جادو. شیطانی چال یا مسحر یزم وغیرہ وی. ہیخ یو ولی چی خومره دلوائے درجے ولے نہ وی دیو ادنی درجے صحابی ته نشی رسیدے.

دتوبی متعلق

انسان چه په عمر (ژوند) کنبے کله هم توبه اوباسی یا یو کافر مسلمان شی نو الله تعالی ئی قبلوی البته دمرگ په وخت کنبے دساه وتلو او دعذاب فربتو لره لیدلو په وخت نه توبه قبلیری اونه ایمان-

دتوبی شرائط

دتوبی د قبولیت خلور شرطونه دی- (۱) دگناه پریخودل (۲) په کړی گناه باندے پینمانه کیدل (۳) آئنده دگناه نه کولو کلکه اراده او عزم کول- (۴) که دغه گناه سره ئی د بندگانو حقونه ضائع کړی وی نو هغه ادا کول یا په هغوی باندے ئی معاف کول-

د مختلفو حقوقو بیان

پہ بندہ باندے دالله حقونہ

- (۱) پہ الله باندے ایمان راوړل دهغه وجود، توحید، اسماء او صفات منل (۲) خالص دهغه عبادت کول (۳) په هغه باندے توکل کول (۴) دهغه په دین باندے عمل او کلکوالی (۵) د الله سره محبت کول (۶) ټول عبادات یواځی دهغه دپاره کول بغیر د ریاکاری نه (۷) دهغه د دین دفاع، اقامت او تبلیغ کول (۸) دهغه د دوستانو سره محبت کول او دشمنانو سره نفرت کول۔

دقرآن حقوق

- (۱) ایمان پرے راوړل (۲) الفاظ ئے زده کول او تلاوت ئی کول (۳) د خپل وس مناسب ټول یا څه حصه په یا دو یا ډول (۴) غور او فکر (تدبر) پکښے کول (۵) په معنی ئی ځان پوهه کول (۶) عمل او فیصلی پرے کول (۷) عزت او تعظیم ئی کول (۸) دعوت او تبلیغ ئی کول۔

د رسول الله ﷺ حقوق

- (۱) د رسول الله ﷺ رسالت او نبوت باندے ایمان راوړل (۲) د هغه ختم نبوت منل (۳) دهغه اتباع او اطاعت کول (۴) دهغه په شان کښے غلو (افراط او تفریط) نه کول (۵) دهغه عزت او تعظیم کول (۶) دهغه سره او دهغه آل اولاد، بیبیانو او صحابه کرامو سره محبت کول (۷) په هغه باندے دورد وئیل (۸) دهغه په طریقو عمل کول (۹)

دهغه دحالاتو او سیرت نه حان خبرول (۱۰) دهغه د ناموس او دین حفاظت او دفاع کول۔

دصحابه کرامو رضی اللہ عنہم حقوق

- (۱) دهغوی تعظیم او عزت کول۔
- (۲) دهغوی اقتداء کول۔
- (۳) دهغوی سره محبت ساتل۔
- (۴) دهغوی خه تذکره کول۔
- (۵) دهغوی بد نه وئیل۔
- (۶) دهغوی دفاع کول۔
- (۷) دهغوی مبغضینو سره بغض ساتل۔

دعلماءو حقوق

- (۱) دهغوی تعظیم او عزت کول۔
- (۲) دهغوی نه ددین مسائل ازده کول۔
- (۳) دهغوی غیبت او هغوی پوری توبقی خندا نه کول۔
- (۴) په هغوی باندے خه گمان کول۔
- (۵) دهغوی دپاره ددین د خدمت او توفیق دعا کول۔
- (۶) په حق کنبے دهغوی خبره منل او عمل پرے کول۔

دمسلمانانو حقوق

- (۱) مسلمان پورے توبقے، مسخرے او خندا نه کول۔
- (۲) نقصان او تکلیف ورته نه رسول۔
- (۳) بی حایه بدگمانی پرے نه کول۔
- (۴) پرده پرے اچول۔
- (۵) سلام پرے اچول او دسلام جواب ورکول۔
- (۶) جائز دعوت ئی قبلول۔

- (۷) د مسلمانانو پہ مینح کبسی ورور ولی او اتحاد پیدا کول.
- (۸) خیر خواھی ئی لتول.
- (۹) جنازه پرے کول.
- (۱۰) چی بیمارشی تپوس ئی کول.
- (۱۱) چه پرنجی او کپری یرحمک الله ورتہ وئیل.
- (۱۲) جائز او شرعی ضرورت ئی پوره کول.
- (۱۳) امر بالمعروف او نہی عن المنکر ورتہ کول۔

دطهارت بيان

(Purification)

د استنجا بيان

د وړومتيازو يا ډ كو متيازو نه پس چه كومه پاكي كوله شي په شريعت كښه هغه ته استنجا واي.

د استنجا طريقه

د استنجا بهتره طريقه دا ده چه د وړومتيازو يا ډ كو متيازو ځائې مخكښه په لوتپه يا تشو وغيره سره صفا كړه شي او بيا په اوبو سره اوښخله شي. كه چرې وړې متيازې يا ډ كې متيازې د خپل ځائې نه خورې نشي نو صرف په لوتپه سره هم پاكي صليري ليكن حتي الامكان داسه نه دي كول پكار او كچرې د خپل ځائې نه د يوې روپي په مقدار سره خورې شوه وي نو بيا په اوبو سره وښخله ضروري دي.

صفا خاوره، كانړه يا دكچه ښخه تپرو سره استنجا كوله شي خو په شرط د دې چه اوبو كښه لمدې نه وي.

داستنجا مكروهات

(۱) د قضاء حاجت دوران كښه خبري كول بغير د عذر نه (۲) قبلي طرف ته مخ يا شاكول (۳) څه په داسه ځائې كښه استنجا كول چي د

چا دربانده دنظر لکیدو خطرہ وی (۴) بغیر د عذر نہ پہ خی لاس
استنجاہ کول (۵) بغیر د عذر نہ پہ ولاہرہ میتازی کول.

اودس

(Ablution)

د وضو مطلب خودے د روبانہ مخ والا، لیکن پہ شریعت کنبے
د بدن خاص حصے د یو خاص قاعدے مطابق وینخلو ته وضو (اودس)
وائی۔

د وضو یعنی اودس فضیلت

د حضرت عثمان رضی اللہ عنہ نہ روایت دے چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
فرمائی دی: چہ کوم مسلمان اودس اوکرو او (د مسنون طریقے
مطابق ئے) پہ بنہ شان سرہ اودس اوکرو نو د ہغہ ٲول گناہونہ بہ اوخی
تر دے پورے چہ د نوکونو د لاندے نہ ہم، یعنی اودس کولو سرہ وارہ
گناہونہ معاف کیری۔

د اودس فرائض

پہ اودس کنبے خلور فرض دی:

چی پہ دے کنبے یو ہم پاتے شی یا پورہ ونہ وینخلے شی نو اودس
نہ کیری۔ (۱) مخ وینخل د تندی وینستونہ ترزنے پورے او د یو غور نہ تر بل
غور پورے خائے وینخل۔ (۲) دوارہ لاسونہ سرہ د خنگلو وینخل (۳) د
خلورمے حصے سر مسح کول (۴) دوارہ خپے سرہ د گیتو وینخل۔

د اودس سنت

پہ اودس کنبے دیارلس سنتونہ دی۔

(۱) نیت کول (۲) بسم اللہ لوستل (۳) رومبے درے خُله
 مروندونو پورے لاسونہ وینخل (۴) مسواک کول (۵) درے خُله خوله
 کنگالول (۶) درے خُله پوزہ کنبے اوبہ اچول (۷) د گیرے او د لاسونو او
 دخپو د گوتو خلال کول (۸) د تہول سر مسح کول (۹) د دوارو غورونو مسح
 کول (۱۰) ہر اندام درے درے خُله وینخل (۱۱) ترتیب سرہ اودس کول (۱۲)
 پرلہ پسے اودس کول (۱۳) د بنی طرف نہ شروع کول۔

د اودس مستحبات : دا لاندینی دی۔

(۱) پہ اودس کنبے قبلے تہ مخ کول (۲) پہ اوچت او پاک خائے باندے
 کیناستل (۳) د اودس کار پخپلہ کول، بل چانہ مدد نہ اخستل (۴) ہر
 اندام پہ وینخلو کنبے مخنبل (۵) د خت مسحہ کول (۶) پاتے شوے
 اوبہ پہ ولاہہ شکل۔

د اودس طریقہ : کلہ چہ د اودس کولو ارادہ وی نو پہ زہہ کنبے

د دے نیت کول پکار دی۔ بیا بسم اللہ الرحمن الرحیم لوستلو نہ پس د
 درے خُله خوله کنبے اوبہ واچوی، خوله د کنگال کپی، بیا د مسواک
 اوکپی، کہ مسواک نہ وی نو گوتے سرہ د غابونہ صفا کپی او پہ خوله
 کنبے د اوبہ واچوی غرغرہ د اوکپی۔ د پارہ د دے چہ حلق پورے
 خوله ئے صفاشی لیکن پہ روژہ کنبے غرغرہ کول نہ دی پکار۔

خولے کنگالولو نہ پس دِ درے خُله پہ پوزہ کنبے اوبہ واچوی او دَ گس لاس پہ کچے گوتے دِ صفا کپری، بیا دے نہ پس دِ درے خُله مخ اوینخی۔ د مخ وینخلو مطلب دا دے چہ د تندی وینستو نہ واخله تر زنے پورے او د یو غور دَ نرمو نہ د بل غور۔ نرمو پورے چہ خومره حصہ ده هغه ټوله دِ درے خُله اُوینخی، کہ چرے گیره ئے گنپره وی نو پہ گوتو سره دِ هغه کنبے خلال اوکپری د پارہ د دے چہ د وینستو بیخونو پورے اوبہ اورسی، بیا دِ دواړه لاسونه سره دَ خنگلو درے خُله اُوینخی، مخکنبے دِ بنے لاس بیا دِ گس لاس اوینخی۔ کہ چرے پہ لاس کنبے ئے گوتمه وی یا د بنخوپه لاس کنبے بنکپری وی نو د هغه خوزول پکار دی، دَ پارہ د دے چہ لاندے پورے اوبہ اورسی، دَ دے سره دِ دواړو لاسونو گوتے په یو بل کنبے ورکپری او خلال دِ اوکپری، بیا دِ یو خُل د ټول سر مسح اوکپری، بیا دِ د غور۔ مسح اوکپری، بیا دِ دِ خټ مسح اوکپری، د خټ مسح ضروری نه ده د مسحه نه پس دِ دواړه خپے تر گیتو پورے درے خُله اُوینخی۔ په دے کنبے دِ هم دَ لاسونو په شان مخکنبے بنی خپه اوینخی بیا گسه۔ او د خپے گوتو په مینخ کنبے دِ دَ لاس وړه گوته ورکپری او خلال دِ اوکپری د پارہ د دے چہ اوبه د گوتو مینخونو ته اورسی۔

اودس ماتونکی خیزونہ

قاعدہ: دبدن نجس خیز وتل یا د هغه دپاره سبب جوړیدل، نجس خیز لکه وینه متیازے نورخه وغیره . او سبب لکه هواوتل . خوب ، لیونتوب وغیره.

تفصیل: کومو خیزونو سره چه اودس ماتیری هغه آته دی (۱) تشے متیازے، دکه متیازے یا د دواړو لارونه بل یو خیز وتل- (۲) ریح یعنی هوا د روستو نه وتل (۳) د بدن د کوم خائے نه وینه یا پیپ وغیره وتل او بهیدل- (۴) په د که خوله قے کول (۵) خملاستلو سره یا د دے لگولو سره اوده کیدل (۶) بیماری یا بلے خه وجے سره بیهوشه کیدل (۷) مجنون یا لیونے کیدل (۸) مونخ کنبے په برق برق خندل-

د اودس مکروهات : یعنی هغه کارونه چه اودس خو ورسره نه ماتیری لیکن داسے کولو سره یا خو گناه کیری یا ثواب کمیری-

(۱) په ناپاکه خائے باندے اودس کول- (۲) بنی لاس سره پوزه صفا کول (۳) په اودس کنبے دنیاوی خبرے کول (۴) د سنت نه خلاف اودس کول (۵) د ترتیب وغیره خیال نه ساتل (۶) اوبه د ضرورت نه زیاتے لگول (۷) په اندامونو باندے زور سره اوبه اچول (۸) د دریونه زیات خله وینخل (۹) گس لاس یا خپه مخکنبے وینخل-

غسل

(Bath)

پہ لغت کنبے ٲول بدن وینخلو ته غسل وائی۔ لیکن پہ شریعت کنبے د جنابت دحالت پہ وجہ ناپاکی لرے کولو یا ثواب حاصلولو د پارہ خاص طریقے سره ٲول بدن وینخلو ته غسل وئیے کیری۔

د غسل فضیلت

حضرت انسؓ ته نبی کریم ﷺ اوفرمائیل چه اے آنسہؓ ! ته د غسل کولو نه پس د حمام نه لا وتلے نه ئے چه الله تعالیٰ ستا ٲول گناھونه معاف کری۔

د غسل فرائض

پہ غسل کنبے درے ٲیزونه فرض دی۔

(۱) خوله کنگالول (۲) ٲوزه کنبے اوبه اچول

(۳) پہ ٲول بدن باندے اوبه بهیول .

د غسل سنت

پہ غسل کنبے پنخه ٲیزونه سنت دی۔

(۱) د ناپاکی لرے کولونیت (۲) دواره لاسونه مړوندونو ٲورے وینخل

(۳) استنجا کول او گندگی وینخل (۴) د غسل نه مخکبے اودس کول

(۵) پہ ٲول بدن باندے درے ٲلے اوبه بهیول۔

د غسل مکروہات

- (۱) قبلہ تہ مخ کول (۲) بے ضرورتہ خبری کول
(۳) اوبہ د حد نہ زیاتی یا د حد نہ کمی استعمالول۔

د غسل طریقہ

اول دے پہ زہہ کنبے د غسل کولو نیت اوکری بیا دے دوراہ لاسونہ دمرونونو پوری اووینخی بیا دے استنجا اوکری او د بدن پہ کوم حائی چہ نجاست وی ہغہ دے پاک کری، بیا دے اودس اوکری، بیا دے دری حله پہ سر باندی او بہ واچوی او پہ لاس سرہ دی او مری، بیا دے دری حله پہ خئی اوگہ باندی او دری حله پہ گسہ اوگہ باندے پہ داسی طریقے اوبہ واچوی چہ پہ تول بدن باندے او بھیری او لونڈی۔

د غسل موجبات

یعنی کومو خیزونو سرہ چہ غسل فرض (واجب) کیری ہغہ دا لاندینی صورتونہ دی۔

- (۱) پہ شہوت سرہ د بنیادم د بدن نہ منی راوتلو سرہ خواہ کہ ہغہ د مباشرت پہ ذریعے سرہ وی یا پہ بلے خہ ذریعے سرہ وی۔
(۲) چہ د شپے یا د ورخے احتلام اوشی، خواہ کنبے خوب ئے لیدلے وی او کہ نہ ئے وی لیدلے۔ کہ چرے خوب ئے اولیدو چہ احتلام راتہ اوشو لیکن پہ جامہ وغیرہ باندے ہیخ علامت نہ وی نو غسل ضروری نہ دے۔

(۳) کہ چرے دَ سَری د متیازو حائے د بنحے شرمگاہ کنبے داخل شی نو کہ منی اوخی او کہ اونہ حی پہ بنحہ او سَری دوارو باندے بہ غسل فرض کیری۔

(۴) چہ بنحے تہ حیض یا نفاس راشی نو دَ هغے ختمیدلونه پس غسل فرض دے۔ (دَ حیض او نفاس بیان مخکنے راروان دے) چا باندے چہ غسل فرض وی هغه تہ جُنبی وائی۔

جُنبی لہ دَ دے خبرونہ بچ کیدل پکار دی

کلہ چہ چا باندے غسل فرض شی نو د دے خبرونہ بچ کیدل

پکار دی:

(۱) قرآن پاک لہ لاس اوپل یا قرآن لوستل یا دَ قرآن کوم آیت لیکل

(۲) سجدہ کول یا مونخ کول۔

(۳) جومات تہ بغیردَ سخت ضرورت نہ تلل۔

(۴) بغیردَ غسل نہ دِ دَ بیت اللہ طواف ہم نہ کوی ۔

نوٹ: بے او دسہ سَری تہ زبانی دَ قرآن لوستلو اجازت شتہ دے لیکن

قرآن لہ لاس نشی اوپلے ، او جُنبی لہ زبانی قرآن ہم لوستل نہ دی

پکار، البتہ کہ چرے د قرآن وروکے آیت دَدَعاپہ طور اوئی نو ہیخ

حرج نیشتہ۔

تیمم

Tayam-mum (Cleansing with clay)

دَ تیمم لغوی معنی ارادہ او قصد کول دی او پہ شریعت کنبے پاکہ خاورہ یا کوم خیز چہ دَ پاکے خاورے پہ حکم کنبے وی ہغے سرہ دَ پاکئی حاصلولو ارادے تہ تیمم وائی۔

د تیمم فرائض

د تیمم فرائض پہ تیمم کنبے درے خیزونہ فرض دی:

- (۱) پہ زپہ کنبے دَ تیمم کولونیت کول۔
- (۲) دوارہ لاسونہ پہ زمکے پہ یو خیز (خاورہ کانرے چونہ وغیرہ) باندے وھل او بیا پہ مخ باندے رانسل۔
- (۳) پہ لاسونو باندے لاس گرځول یعنی مسح کول۔

دَ تیمم مسنون طریقہ

پہ زپہ کنبے د تیمم نیت او قصد کولو نہ پس دے دوارہ تلی پہ پاکہ زمکہ باندے یا خاورہ باندے اُوھی۔ رومی د پہ مخ باندے پہ دا شان اوگرځوی چہ ہیخ یو ځائے پاتے نشی او بیا د پہ دویم ځل زمکہ یا خاورہ باندے دَ لاسونو تلی اُوھی او دوارہ لاسونہ د سرہ د ځنگلو پہ دا شان مسح کپی چہ ہیخ یو ځائے پاتے نشی۔

کومو خیزونو سرہ تیمم جائز دے

پاکہ خاورہ، کانرے ، کنکر، شگہ، چونہ، دَ خاورے کچہ یا پچہ خبنتہ، دَ خاورے گتے یا دخبنتے دیوال باندے تیمم جائز دے۔ دغہ شان کہ چرے پہ یو لرگی یا کپہہ یا بل یو پاک خیز باندے گرد پروت وی نو پہ ہغے باندے ہم تیمم کیدے شی۔

تیمم کلہ کول پکار دی

اودس او غسل دوارو د پارہ یو شان تیمم کولے شی او ہم یو تیمم دوارو د پارہ کافی دے۔ لیکن تیمم هر وخت جائز نہ دے بلکہ د دے جائز کیدلو د پارہ ددے شرطونو موندے کیدل ضروری دی۔ (۱) چہ اوبہ یو میل (یو نیم کلو میٹر) یا د دے نہ زیاتے لرے وی۔ (۲) کوہے موجود وی لیکن ہغے نہ د اوبو راویدستلو ہیخ سامان نہ وی۔ (۳) د اوبو پہ خوا کنبے یو موذی خُناور یا خوک دشمن وی چہ نزدے ورتللو سرہ دہ تہ د نقصان رسیدلو ویرہ وی۔ (۴) کہ چرے ریل یا ہوائی جہاز یا موٹر کنبے سور وی او پہ ہغے باندے اوبہ ملاویدے نثی یا د اودس کولو موقعہ نہ وی، یا کوزیدلو سرہ اوبہ راخستلو سرہ د سورلئی نہ د پاتے کیدلو ویرہ وی نو کہ چرے د ہغے پہ دیوالونو وغیرہ باندے گرد پروت وی نو پہ ہغے باندے تیمم کول جائز دی۔ (۵) داوبو استعمال سرہ د مرض د زیاتیدلو یا د مرض پیدا کیدلو یا پہ صحت باندے د بد اثر پریوتلو خطرہ وی نو تیمم کول پکار دی، لیکن پہ دے سلسلہ

کنبے خا مخا دَ وہم پہ بنا باندے تیمم کول پکار نہ دی، بلکہ تیمم ہغہ وخت کول پکار دی کله چہ د مرض زیاتیدلو یا پیدا کیدلو یقین یا تجربہ وی۔

(۶) چہ اوبہ ورسره لرے وی کہ ہغے باندے اودس کوی نو ترے بہ پاتے شی یا پہ روتئی پخولو کنبے بہ ورته دَ تکلیف اندینسنہ وی۔

(۷) اودس یا غسل کولو کنبے د یو داسے مونخ پاتے کیدلو خطرہ وی د کوم چہ قضا نہ وی لکہ د اخترونو مونخ، د جنازے مونخ۔ نو پہ دے ٲولو صورتونو کنبے د اودس یا غسل پہ حائے تیمم کولے شی۔ البتہ داسے مونخونہ د کومو قضا چہ روستو کیدلے شی لکہ د پنخو وختو مونخونہ، نو پہ داسے مونخونو کنبے تیمم جائز نہ دے۔

دَ تیمم ماتونکی خیزونہ: (کومو خبرو سرہ چہ تیمم ماتیری)۔

(۱) کومو خبرو سرہ چہ اودس ماتیری ہغے سرہ تیمم ہم ماتیری -

(۲) کومو خیزونو سرہ چہ غسل فرض کیری ہغہ خبرو سرہ تیمم ہم ماتیری (۳) دکوم عذر پہ وجہ چہ تیمم کرے شوے وی کہ چری ہغہ پاتے نشی نو تیمم بہ مات شی - لکہ داوبو نہ ملاویدلو پہ وجے سرہ ئے تیمم کرے وو اوس داوبو ملاویدلو پہ وجے سرہ بہ تیمم مات شی -

(۴) داوبو ملاویدلو نہ پس کہ چرے دھغے پہ استعمالولو قدرت لری نو تیمم ماتیری -

تیمم سرہ خو وختہ مونخونہ کولے شی: تر خو پورے چہ تیمم مات نہ وی تر ہغہ وختہ پورے پہ تیمم باندے چہ سومرہ مونخونہ غواری

کولے شی ، او پہ تیمم باندے فرض ، سُنت ، واجب ، نفل مونخ ، طواف ، تلاوت وغیرہ ہر خہ کولے شی غرض دا چہ تیمم داودس قائم مقام دے۔

دحیض او نفاس احکام، زنانو دپارہ

(Menses and delivery)

حیض

بنخوباندے چہ ہرہ میاشت کومہ وینہ راخی ہغے تہ حیض وائی۔

دحیض مودہ

دَ حیض مودہ کم نہ کم درے ورخے اودرے شپے او زیات نہ زیات لس ورخے او لس شپے دی - کہ چرے بنخے لہ ددرے ورخو درے شپونہ کم یا لس ورخو لس شپو نہ زیاتہ وینہ راغلہ نو ہغہ بہ دَ حیض وینہ نشی گنرلے کیدے بلکہ ہغے تہ بہ استحاضہ وایو۔

نفاس

کومہ وینہ چہ بنخو باندے دَ ماشوم پیدا کیدلو نہ پس راخی ہغے تہ نفاس وائی -

دنفاس مودہ

دَ نفاس وینہ زیات نہ زیات خلوینت ورخے راخی دکمے مودے ئے حد نشتہ - کہ چرے دَ خلوینتو ورخونہ مخکنبے وینہ بندہ شی نو زنانہ لہ لامبل پکاردی او لامبلونہ پس دِ خپل خان پاک او گنپری

اومونخ دِ شروع کری - ہمدغہ شان کہ چرے دخلوینستو ورخونہ زیاتہ وینہ راشی نو خلوینست(۴۰) ورخونہ پس ہغے لہ لامبل پیکاردی۔ خلوینست(۴۰) ورخونہ پس چہ کومہ وینہ راغلہ ہغہ بہ دَ استحاظے وینہ وی -

دحیض او نفاس حکم

(۱) حیض او نفاس نہ فوراً پس لامبل او مونخ شروع کول پیکاردی - دَ وینے بند یدلونہ پس چہ خومرہ مونخونہ پریردی دَہغے بہ گناہ وی۔ (۲) دَ حیض او نفاس پہ حالت کنبے مونخ، روژہ او دَ قرآن تلاوت وغیرہ کول منع دی البتہ پہ مونخ او روژہ کنبے دومرہ فرق دے چہ دَ حیض پہ حالت کنبے چہ خومرہ مونخونہ تلی وی دَہغے قضا نیشته، ہغہ ورتہ معاف شول، لیکن دپا کوالی نہ پس د روژے قضا ضروری دہ۔ (۳) پہ دے حالت کنبے ذکر او دعا کولے شی۔

(۴) درود شریف ہم وئیے شی (۵) پہ قرآن کنبے چہ کومے دعا گانے راغلی دی دَ دعا پہ ارادے سرہ ہغہ ہم لوستلے شی (۶) سپری بنخو سرہ کینا ستلے او خوراک خکاک کولے شی، خبرے اترے ہم کولے شی لیکن نفسانی خواہش پورہ کولے نشی (۷) قرآن لہ لاس نشی اوپلے، البتہ دنورو اسلامی کتابونو مطالعہ کنبے ہیخ حرج نیشته -

داستحاضے حکم

(۱) پورتنہ خودلے شوی دی چه دحیض او نفاس مودے نہ کمه یا زیاتہ چه کومه وینہ راشی هغے ته استحاضه وائی - په استحاضه کنبے وینہ دمرض په وجه سره راخی (۲) داستحاضے په حالت کنبے د قرآن تلاوت اومونخونه پرینبودل نہ دی پکار - البته دهر مونخ وخت کنبے نوے اودس کول پکار دی - په یو اودس سره دگنپرو وختونو ادا مونخونه نشی کولے ، البته دگنپرو وختونو قضا مؤنخونه په یو وخت کنبے په یو اودس سره کولے شی۔

(۳) کچرے چا ته د حمل په زمانه کنبے وینہ راشی نو دغه وینہ به هم په استحاضه شمارلے کیری، په دے سره مونخ وغیره پرینبودل نہ دی پکار۔

د پاکوالی (طهر) موده

د دوؤ حیضو تر مینخه د پاکوالی موده کم نہ کم پنخلس ورخے ده، د زیاتے مودے هیخ حد مقرر نہ دے۔

(۱) یعنی کچرے د بنخے حیض اوس ختم شوی وی او د پنخلسو ورخو نہ کمے وقفے یا مودے (طهر او پاکئی) نہ پس بیا وینہ راغله نودابه دویم حیض نہ شمارلے کیری بلکه استحاضه به وی ولے چه د طهر او پاکئی کمے مودے (پنؤلسو ورخو) نہ مخکبے راغله ده -

(۲) ہمدغہ شان کہ چرے یوے بنجے لہ پہ لسو ورخو کنبے دننہ دننہ دوہ درے ورخے حیض راغے بیا دوہ درے ورخے پاکہ وہ بیا دوبارہ وینہ راغلہ نو دا دَ مینخ وقفہ (پاکی) بہ ہم پہ حیض کنبے شمارلے کیری ، ولے چہ دَ حیض اکثر او زیات نہ زیاتہ مودہ لس ورخے دہ ، پہ دے وجہ دا حالت راتل بہ پہ حیض کنبے شمارلے شی۔

(۳) او کہ چرے پہ ابتداء کنبے خو ورخے وینہ راغلہ بیا پاکی شروع شوہ ، او بیا وینہ راغلہ ، لیکن دا دورا نیہ (مودہ) دلسو ورخو نہ زیاتہ شوہ - یعنی فرض کرہ دوہ یا درے ورخے وینہ راغلہ بیا پنخہ ورخے پاکی وہ بیا خلور ورخ وینہ راغلہ نو دا تولہ زمانہ دَ لسو ورخو نہ زیاتہ جو پیری - اوس پہ دے صورت کنبے کہ چرے دَ بنجے کوم یو عادت وی یعنی ہر یو حیض یا ددے نہ مخکنبے والا حیض شپہر یا اتہ وغیرہ ورخے وی نو دا موجودہ حیض بہ شپہر یا اتہ ورخے حیض تصور کیری او باقی تولے ورخے بہ استحاضہ وی - او کہ چرے دَ بنجے ہیخ عادت معلوم نہ وی یا پہ رومی خُل با لغیدلو سرہ ئے دا حالت شویا با لغید لو سرہ ئے دلسو ورخو نہ زیاتہ وینہ راغلہ نو پہ دے صورت کنبے بہ دا لس ورخے حیض شمار شی اوباقی استحاضہ - دَ استحاضے ورخو کنبے چہ کوم مونخونہ ترے پاتے شوی وی دھغے قضاراوہرل پکار دی۔

مونخ

Pray(Sal,at)

مونخ تہ عربی کنبے ”صلوٰۃ“ وائی۔ دصلوٰۃ لفظی مطلب دعا دہ۔
او پہ شریعت کنبی صلوٰۃ یو خاص طریقے سرہ دعبادت کولو نوم دے
(کوم کنبے چہ قیام، رکوع، سجدہ، قعدہ وغیرہ وی)

دمونخ فضیلت

دَ عباده بن صامت^{رض} نہ روایت دے چہ رسول اللہ ﷺ اوفرمائیل:
پنخہ مونخونہ اللہ تعالیٰ فرض کپی دی۔ چا چہ هغے دپارہ پہ بنہ شان
اودس اوکرو او هغه ئے پہ خپل وخت اوکړل او رکوع، سجدے هم چہ
خنګه کول پکاروی هغسے ئے اوکړے او دَ خشوع صفت سرہ ئے دغه
مونخونہ ادا کړل نو داسے کس دپارہ دَ اللہ تعالیٰ پنخہ وعدہ دہ چہ اللہ بہ
ئے او بخي، او چاچہ داسے او نہ کړل(د مونخ بارہ کنبے ئے کوتاهی
اوکړہ) نو هغه دپارہ دَ اللہ تعالیٰ هیخ وعدہ نیشہ۔ کہ خوبنہ ئے شی نو
بنبنہ بہ ورته اوکړی او کہ خوبنہ ئے شی نو سزا بہ ورکوی۔

د مونخ فرائض

پہ مونخ کنبے دیارلس خیزونہ فرض دی۔ اووہ (۷) دَ مونخ نہ
مخبنکے او شپړ پہ مانخہ کنبے دننہ۔ کوم خیزونہ چہ د مونخ نہ
مخبنکے فرض دی هغے تہ دمونخ شرائط وائی او کوم چہ پہ ما نہ کنبے

دندنہ فرض دی ہغے تہ دَ مونخ ارکان وئیلے کیری - کہ پہ دے خیزونو کنبے
یوہم پاتے شی ، خواہ کہ قصد اوی یا پہ ہیرہ وی نو مونخ بہ او نہ شی -

(۱) دَ بدن پاکوالے : یعنی دَ مونخ گزار بدن دِ دَ نجاستِ حقیقی او
حکمی نہ پاک وی - یعنی کہ اودس ئے نہ وی نو اودس دِ اوکری او کہ
دغسل ضرورت وی ورتہ نو غسل دِ اوکری او کہ پہ بدن ئے خہ پلیتی
لگیدلے وی نو ہغہ دِ اوینخی -

(۲) دَ جامو پاکوالے : یعنی کہ چرے دَ مونخ گزار پہ جامو باندے
پلیتی وی نو ہغہ دِ اوینخی -

(۳) دَ حائے پاکوالے : یعنی پہ کوم حائے باندے یا پور باندے یا
جانماز باندے چہ مونخ کوی ہغہ دِ پاک وی -

(۴) عورت یعنی ستر پتول : دَ بدن د پتوالی مطلب دادے چہ سہری لہ
کم نہ کم داسے جامہ اغوستل پکاری چہ دزنگون نہ واخلہ تر نامہ
پورے حصہ دِ پتہ وی او بنخو لہ داسے جامہ اغوستل پکاری چہ د دوارو
لاسونو دمروندونو ، د دوارو خپو او د مخ نہ علاوہ تپول بدن دِ پت شی -

(۵) دمونخ وخت کیدل (۶) قبلے طرفتہ مخ کول -

(۷) دَ مونخ نیت کول : نیت دَ زہرہ دَ ارادے نوم دے پہ ژبے سرہ
نیت کول ضروری نہ دی .

(۸) تکبیر تحریمہ : یعنی دَ نیت ترلو وخت کنبے لاسونہ اوچتولو

سرہ اللہ اکبر وئیل -

(۹) قیام یعنی اودریدل : کہ چرے شہ عذرنہ وی نو پہ نیغ
اودریدلو سرہ مونخ کول -

(۱۰) قرآن لوستل : د قرآن کریم کم نہ کم دری ورکوئی
آیتونہ یا یولوئے آیت لوستل -

(۱۱) رکوع کول (۱۲) دواپہ سجدے کول -

(۱۳) آخری قعدہ کول: یعنی خومرہ وخت چہ پہ تشهد لوستلو
کنبے لگی دومرہ ساعت کیناستل -

دمونخ واجبات

پہ مونخ کنبے دالاندینی شل واجبات دی - کہ چرے پہ ہیہ
باندے واجب پاتے شی نو مونخ خونہ فاسدیری لیکن د دغہ کمی
لرے کولو د پارہ شریعت سجدہ سہوہ مقرر کرے دہ - اوکہ چرے
قصداً ئے واجب پریخودو نومونخ بہ فاسد شی -

(۱) د فرضو رومی دوہ رکعتونہ قرأت دپارہ مقررول او متعین کول
یعنی دک لوستل -

(۲) سورت فاتحہ لوستل: یعنی د فرض مونخ پہ رومبنو دوؤ رکعتونو
کنبے او دستتواونفلو مونخونو پہ تولو رکعتونو کنبے سورت فاتحہ
لوستل واجب دی - د فرضو پہ دریم او خلورم رکعت کنبے فاتحہ
لوستل سنت دی -

- (۳) د فاتحے نہ پس سورت یا یو او گد آیت یا درے وارہ آیتونہ لوستل
- (۴) سورت فاتحہ د سورت نہ مخکنبے لوستل۔
- (۵) ٲول فرائض پہ ترتیب سرہ ادا کول : یعنی قیام ، قرأت ، رکوع او سجدہ کنبے پہ دا شان د ترتیب خیال ساتل چہ د رکوع نہ مخکی سجدہ یا د سجدے نہ مخکی قعدہ او نہ کرے شی۔
- (۶) ٲول ارکان پرلہ پسے ادا کول : یعنی کہ چرے د یورکن نہ پس د بل رکن پہ ادا کولو کنبے بے خیالئی سرہ پہ ہیروہ دومرہ ساعت یا وقفہ تیرہ شی چہ پہ ٲومرہ ساعت کنبے یوہ سجدہ یا یوہ رکوع کیری نو سجدہ سہوہ کول بہ واجب شی۔
- (۷) طمانیہ : یعنی رکوع او سجدہ وغیرہ پہ اطمینان سرہ ادا کول۔
- (۸) قومہ کول : یعنی د رکوع نہ پس پہ بنہ شان نیغ اودریدل۔
- (۹) جلسہ کول : یعنی یوے سجدے نہ پس پہ بنہ شان کینا ستل ، بیا دویمہ سجدہ کول۔
- (۱۰) جہری یعنی د سحر ، مانبنام ، ماسخوتن ، جمعے او د اخترونو پہ مونٲونو کنبے جہر (یعنی اوچت آواز) سرہ قرآن لوستل او خفیہ یعنی ماسپخین او مازیگر وغیرہ مونٲونو کنبے خفیہ (یعنی پٲ) قرآن لوستل۔
- (۱۱) امام پسے خاموش او دریدل یعنی قرآن نہ لوستل۔
- (۱۲) د امام تابعداری او پیروی کول۔
- (۱۳) پہ رومبے قعدہ باندے کیناستل۔

(۱۴) پہ دوارو قعدو کنبے تشهد (یعنی التحیات) لوستل۔

(۱۵) پہ وترو کنبے دعائے قنوت لوستل۔

(۱۶) د وترو پہ دریم رکعت کنبے قنوت د پارہ تکبیر وئیل۔

(۱۷) السلام علیکم ورحمة اللہ وئیلو سرہ مونخ ختمول۔

(۱۸) د اخترونو زیاتی تکبیرونہ یعنی د اختر مونخ کنبے پہ هر رکعت

کنبے شپر شپر تکبیرونہ زیاتی وئیل۔

(۱۹) د اختر د دویم رکعت نہ مخکنبے د رکوع د پارہ تکبیر وئیل۔

(۲۰) کہ پہ مونخ کنبے د سجدے آیت اوئی نو د تلاوت سجدہ کول۔

د مونخ مفسدات

یعنی هغه خیزونه د کوموپه کولو سره چه مونخ ماتیری او دوباره

مونخ کول ضروری وی

قاعدہ: پہ مانخه کنبے داسے کار یا کلام کول چي د مانخه د

جنس نه نه وی که قصد وي او که په هیره یا غلطي سره وی. یا د

مانخه پر فرائضو او شرطونو کنبے یو خیز نه موجودیدل، دے سره مونخ

ماتیری۔

تفصیل

- (۱) پہ مانحہ کنبے قصداً یا پہ ہیرہ خبرے کول خواہ کہ لبرے وی یادیرے۔
- (۲) پہ مونخ کنبے چاتہ سلام کول یا پہ ژبے سرہ د سلام جواب ورکول۔
- (۳) د اینگی کونکی **الْحَمْدُ لِلَّهِ** وئیل یا د ہغہ پہ جواب کنبے **يَرْحَمُكَ اللَّهُ** وئیل یا د مونخ نہ بھر د چا پہ دعا باندے آمین وئیل۔
- (۴) د مرگ یا بیماری یا بل یو خراب خبر اوریدلو باندے **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** وئیل یا د خوشخالی پہ خہ خبرہ باندے **الْحَمْدُ لِلَّهِ** یا د تعجب پہ خبرہ باندے **سُبْحَانَ اللَّهِ** وغیرہ لوستل۔
- (۵) د بیماری، درد، تکلیف یا غم پہ وجہ ہائے، اُف یا آہ آہ کول۔
- (۶) د خپل امام نہ سوا۔ مونخ نہ بھر چا قرآن لوستونکی لہ فتحہ ورکول دمانحہ نہ یا بھر چانہ لقمہ اغستل۔
- (۷) عمل کثیر کول یعنی داسے کار کول چہ ہغے سرہ لیدونکے سرے دا اوگنپری چہ دا سرے مونخ نہ کوی۔
- (۸) قصداً یا پہ ہیرہ خہ شیز خورل یا خکل۔
- (۹) پہ قرآن لوستلو کنبے سختہ غلطی کول یعنی داسے غلطی کول چہ معنی ورسرہ بدلہ شی۔
- (۱۰) د دوؤ صفونو پہ اندازہ پرلہ پے تلل یعنی پہ مانحہ کنبے دننہ خلور پنخہ قدمہ تلل۔

(۱۱) د قبلے طرف نه قصداً بل طرفته بغير عذره سينه گرځول۔

(۱۲) دومره وخت پورے د ستر څلورمه حصه بنکاره کيدل څومره

وخت کنبے چه يوه سجده يا رکوع کولے شی۔

(۱۳) الله تعالى نه داسے څيز غوښتل کوم چه د بندگانو نه هم

غوښتلے کيږي مثلاً خوراک څکاک وغيره۔

(۱۴) د جنازے مونځ نه علاوه په بل يو مونځ کنبے د عاقل بالغ سپري

په قهقهه سره خندل۔

(۱۵) امام نه مخکنبے پوره رکوع يا سجده کول يا د هغه نه وړاندے

کيدل۔

د مونځ مکروهات

يعنی هغه څيزونه کومو سره چه مونځ بالکل ماتيري خو نه،

ليکن داسے کولو سره يا خو گناه ملاويږي يا ثواب کميږي۔

قاعدہ: کومے خبرے چه خشوع خضوع او عاجزي خرابوي او د مانځه

نه توجه اړوي هغه خبرے او کارونه په مانځه کنبے مکروه دي

تفصيل

(۱) سدل يعني څادر ځان نه تاوولو په ځائے د هغه دواړه طرفونه

زورند پريښودل همدغه شان د گلوبند دواړه طرفونه زورندول او مونځ

کول۔ (۲) جامے يا تندے د خاورے نه بچ کولو د پاره جامے راغونډ

ول يا ځلے سره خاوره يا دوره بار بار پوکل۔ (۳) د خپل بدن جامو، يا

گوتھے یا گیرے وغیرہ سرہ لوبے کول۔ (۴) پہ داسے معمولی جامو کنبے مونخ کول چه پہ هغه کنبے بازار یا یو مجلس ته تلل خوئس نه کرے شی۔ (۵) د سستی یا بے پرواهی په وجه سرتور سر یا د نامه نه پاس بدن برنډ ولو سره مونخ کول۔ (۶) گوتونه تقونه ویستل (۷) په ملا یا توتی باندے بے ضرورته لاسونه کیخودل په سجده کنبے دوراه څنگله په زمکه باندے (دسپی غوندے) خورول۔ (۹) په سترگو سره یو خوا بل خوا کتل (۱۰) یو داسے سرپی طرفته مونخ کول څوک چه دده طرفته مخ کرے ناست وی۔ (۱۱) د لاس یا د سر په اشارے سره چاله د سلام یا د څه خبرے جواب ورکول۔ (۱۲) قصداً آسویلے کول (۱۳) چه مخکنبے صف کنبے ځائے وی او څوک روستو ځانله یوازے اودریری۔ (۱۴) په داسے جامو کنبے مونخ کول په کومو باندے چه تصویر جوړ وی۔ (۱۵) دویم رکعت د رومی نه اوگدول (۱۶) په یو مونخ کنبے یوخاص سورت لوستلو د پاره مقررول ۔ (۱۷) د قرآن ترتیب نه خلاف قرآن لوستل یعنی په کوم ترتیب سره چه قرآن کنبے سورتونه لیکلی شوی دی په هغه ترتیب سره نه لوستل ۔ (۱۸) د تشو یا د ډ کو متیازود دباؤ په وخت کنبے مونخ کول۔ (۱۹) په مانځه کنبے کتمل ، مچ ، میرے وغیره وژل ، البته که چرے کتمل یا میرے ئے لُچپی نو هغه ډ راؤنیسی اوخوشے ډ کرې۔ (۲۰) په سجده کنبے دواړه خپے د زمکه نه اوچتول، د بعضو فقهاؤ په نزد دے سره مونخ ماتیری ۔ (۲۱) په داسے ځائے کنبے

مونځ کول چرته چه ډير خلق لکيا وي خبرے کوی او ويره وی چه په
 مونځ کنبے به خلل راشی یا به ورله خنده ورشی یا به ئے خیال بدل شی
 یا به ترينه مونځ کنبے هيره اوشی۔

دجمعی (باجماعت) د مونځ فضیلت

مونځ صرف یو انفرادی ذمه داری نه بلکه شریعت ددے دپاره
 اجتماعی طور باندے د جمع سره د مونځ دکولو یو نظام قائم کړے
 ددے نظام په ذریعے سره په امت کنبے اجتماعی پیدا کیری.
 شریعت هر مسلمان نارینه باندے چی بیمار یا څه په بله وجه حقیقی
 معذور نه وی د جمعے سره مونځ ادا کول لازمی کړی دی. سیدنا
 عبدالله بن عمر رضی الله عنه د نبی کریم علیه الصلوٰة والسلام نه
 روایت کوی چی دجمعے سره مونځ د ځانله مونځ په مقابله کنبے
 او ویشته درجے زیاته فضیلت لری. (بخاری و مسلم)

دجمعی (جماعت) مونځ په چا فرض دی؟

دجماعت مونځ په هغه عاقل بالغ آزاد سړو باندی واجب دے چه
 څه عذر ورته نه وی او بغیر د مشقت او حرج نه جماعت کنبے
 شریک کیدلو باندی قادر وی۔

هغه عذرونه چه جماعت پري پريخودلى شي

(۱) دومر جامه ورسره نه وي چي عورت پرے پت کړے شي. (۲) په لاره کښه دومره خټي وي چه تلل گران وي. (۳) ډير تيز باران وي (۳) ډيره سخته يخنې وي چه پکښه د بيماري خطرې وي (۴) جماعت ته تللو کښه د مال اسباب د غلا خطرې وي (۵) جماعت ته تللو کښه د دشمن خطرې وي (۶) ډيره تياره وي چي لاره نه ښکاري (۷) ديو مريض علاج او خيال ساتل وي او بل څوک نه وي. (۸) روټي تياره وي او لوږه هم ډيره زياته لگيدلى وي. (۹) داودس ماتي ډير سخت ضرورت وي (۱۰) داسي بيماري وي چه سره دهغي سره گرځيدلى نه شي. (۱۱) د سفر اراده وي او که جماعت کښه شريک شي نو د قافلي ياد گاډي د تلو خطرې وي. ريل او جهاز هم په دے مسئله قياس دي خو دومره فرق دے چي هلته يو قافله د بله قافله نه ډير ورځو پس راځي او دلته ريل په يو ورځ کښه څو پيرے ځي. که يو وخت ريل ملاونشي نو بل وخت کښه تلے شي البته که ډير خرج وي نو بيا مضائقه نشته. (۱۲) شپه وي او ډير سخت طوفاني هوا وي. (۱۳) جومات تلو کښه د قرض خواه ملاويدو او دهغه نه د تکليف خطرې وي خو په دے شرط چي ته د قرض په ادا کولو قادر نه ئے او که قادر وي نو بيا به داسه سره ظالم حسابيري او ده ته به د جماعت د پريخودلو اجازت نه وي. (۱۴) څه داسه بيماري وي

چی دھغے د وجے گرخیدے نشی یاروند یا گوڈ وی اگرکہ پہ خہ طریقہ جومات تہ راتلے شی۔

د بنخو او سرو مونخ کنبے فرق

(۱) د تکبیر تحریمہ وخت کنبے سرو لہ غورونو پورے لاسونہ اوچتول پکار دی او بنخو لہ تر اوگو پورے۔ (۲) کہ چرے سپری خادر وغیرہ خان نہ راتاؤ کرے وی نو لاس اوچتولو وخت کنبے د خادر نہ لاس بھر تہ راویستل پکار دی، لیکن بنخو لہ پہ ہر حال کنبے لوپتے یا خادر کنبے دننہ دننہ لاس اوچتول پکار دی۔ (۳) سرو لہ د نامہ پہ برابر لاسونہ ترل بہتر دی او بنخو لہ پہ سینہ باندے لاسونہ ترل ضروری دی۔ (۴) سرو لہ د بنی لاس قتبے گوتے او کچے گوتے سرہ د گس لاس مہوند نیول پکار دی او بنخو لہ صرف د بنی لاس تلے د گس لاس پہ شا باندے ایبنودل کافی دی۔ (۵) سرو لہ پہ رکوع کنبے خپلہ شا او سر برابر ساتل پکار دی او بنخو لہ د دومرہ قدرے تپتے شی چہ لاسونہ ئے زنگونانو پورے اورسی او پہ زنگون د لاس گوتے ملاؤ کرے لری۔ (۶) سرو لہ پہ رکوع کنبے خنگلے د اربخ نہ لرے ساتل پکار دی او بنخو لہ ملاؤ کرے۔ (۷) سرو لہ پکار دی چہ ہغوی د پہ سجدہ کنبے خپلے مٹے د ترخ نہ، او خیتہ د پتون نہ جدا اوساتی او بنخو لہ یو خائے ساتل پکار دی۔ (۸) سرو لہ پہ سجدہ کنبے دواپہ خپے د گوتو پہ زور ولاہے ساتی او گوتے بہ ئے قبلے تہ مخامخ وی او

بنخہ بہ دوارہ خپے بنی طرفتہ اوباسی۔ (۹) سپرو لہ د قعدے حالت کنبے پہ ناستہ کنبے خپلہ بنی خپہ ولا رہ ساتل پکار دی او پہ گسہ خپہ کیناستل پکار دی۔ او بنخے بہ خپلے دوارہ خپے بنی طرفتہ اوباسی خپل بنے پتون بہ گس پتون سرہ ملاؤ کپی او پہ کوناتو بہ کینی۔ (۱۰) بنخو لہ پہ ہیخ وخت کنبے دومرہ اوچت آواز سرہ قرآن لوستل نہ دی پکار چہ غیر سپرے ئے واوری۔ (۱۱) دقیقام پہ حالت کنبے بہ قدمونہ یو بل تہ نزدی ساتی (۱۲) دسحر مونخ د زنانو لپارہ وختی پہ تیارہ کنبے بہتر دے (۱۳) زنانہ د نورو زنانو لپارہ د جمع مونخ نہ شی کولی (۱۴) دتراویح یا نفل مونخ امامتی ورلہ ہم مکروہ دہ (۱۵) دسپی سرہ یو صف کنبے نہ شی ودردلی (۱۶) امام تہ پہ ژبہ فتحہ نہ شی ورکولی بلکہ پہ لاس بہ ئی ورکوی (۱۷) دسپرو امامت نہ شی کولی (۱۸) کہ دسپرو سرہ د جمعی مونخ کوی نو وروستو بہ اودریری (۱۹) بنخے بہ تکبیرات تشریق پہ ورو آواز وائی (۲۰) بنخی اذان ہم نہ شی کولی۔ بنخوباندے د جمع او د اخترونو مونخ واجب نہ دے۔

د وتر مونخ

(Salat of witr)

د رسول اللہ ﷺ ارشاد مبارک دے چہ وتر مونخ حق دے خوک

چہ وتر مونخ نہ کوی هغه زمونبر نہ نہ دے۔

د و ترو حکم

وتر مونخ واجب دے او د واجب مرتبه فرض تہ نزدے نزدے

دہ۔ پرینبودل ئے لویہ گناہ دہ کہ چرے کلہ پاتے شی نو کلہ چہ موقع

ملاؤ شی نو فوراً د هغه قضا راگرخول پکار دی۔

د وتر رکعتونہ او ادا کولو طریقہ

د وتر درے رکعتونہ دی چہ د هغه د ادا کولو طریقہ دا دہ چہ

دوہ رکعتونہ پس د کینی او التحیات د اوئی او درود شریف د بالکل نہ

وائی بلکه التحیات لوستلو نہ پس د فوراً پاسیری او الحمد او بل سورت

د ورسره اوئی اللہ اکبر د اوئی سرے د د غورونو نرمو پورے لاس

پورته کپی او بنخہ د اوگے پورے لاسونہ اوچت کپی او بیا د او تپی ،

بیا د دعائے قنوت اوئی او رکوع د اوکپی او پہ دریم رکعت د کینی

التحیات ، درود شریف او دعا لوستلو نہ پس د سلام اوگرخوی۔

نوٹ : د دعائے قنوت الفاظ د مونخ د ترجمے پہ حصہ کنبے درج دی۔

د جمعے مونخ

(Salat -e- Jumma)

د جمعے په ورځ د ماسپځين دمانځه په ځائے چي كوم كيري هغه ته د جمعے مونخ وائي. ليكن د ماسپځين څلور ركعاته وي او دا مونخ دوه ركعاته دے بغير د عذر نه پريځودل گناه ده

د جمعے د ورځ ركعاتونه

د جمعے د ورځے ټول دولس ركعاته دي، دوه ركعاته فرض د امام سره، اته ركعاته سنت مؤكده. څلور مخكي او څلور روستو او دوه ركعاته سنت غير مؤكده د فرض نه پس.

د جمعے دمانځه طريقه

د جمع په ورځ اول څلور ركعاته سنت مؤكده ادا كوله شي بيا د امام سره د خطبے نه پس د جمعے فرض كوله شي. د امام سره د دوه ركعاته فرضونه پس څلور ركعاته سنت مؤكده او دو ركعاته سنت غير مؤكده ادا كوله شي. كه د جمعے نه مخكي څلور ركعاته سنت مؤكده نه وي كړي نو بيا د امام سره د فرض مانځه نه پس دے ادا كړي. د چانه د جمعے مونخ لاړو نو بيا د جمعے مونخ ځانله نشي كوله البته هم په دغه ورځ به دنورو ورځو پشان د ماسپځين لس ركعاته ادا كړي.

دجمعی د مانخہ د صحیح کیدو شرائط

(۱) مقیم کیدل (۲) آزاد (حریت) (۳) سپری وی (۴) معذور نه وی- (۵) دجماعت د پریخودلو چي کوم عذرونه مخکی ذکر شو دهغه نه محفوظ کیدل. (۶) بنار یا قصبه وی (۷) دما سپخین وخت وی (۸) خطبه وئیل (۹) خطبه د مانخه نه مخکنیے وئیل (۱۰) خطبه به د ماسپخین په وخت کنبی وی (۱۱) جماعت سره کول (۱۲) عام اجازت او علی الا علان جمعه کول (۱۳) حاکم وقت یا دهغه نائب (لکه زمونږ د زمانے ائمه کرام)-

دروزانه مونخونو درکعاتونو د تعداد نقشه

مونخ	سنت مؤکد	سنت غیر مؤکد	فرض	فرضونه پس سنت	نوافل	وتر	تول رکعتونه
سحر	۲	-	۲	-	-	-	۴
ماسپخین	۴	-	۴	۲	۲	-	۱۲
مازیگر	-	۴	۴	-	-	-	۸
مانبام	-	-	۳	۲	۲	-	۷
ماسخوتن	-	۴	۴	۲	۴	۳	۱۷
جمعه	۴	-	۲	۲+۴	۲	-	۱۴

صلوة قصر یعنی د مسافر مونخ

(Salat of Journey)

پہ شریعت کنبے مسافر ہغہ سہری تہ وائی شوک چہ د خپل کور نہ داسے حائے تہ د تللو ارادہ اوکری کوم چہ د دہ د کور نہ 77,78 کلومیترہ لرے وی۔ کہ چرے د دے نہ کم سفر وی نو مسافر بہ نہ وی بلکہ مقیم بہ ورتہ وئیلے شی۔ اوس د دومرہ سفر ارادے نہ پس کوم وخت چہ شوک د خپلے کلی او بستئی نہ بہر شی نو دے بہ مسافر شی - یا د لری چرتہ چہ د سفر ارادہ (حصارتیا) د پنخلسو ورخو نہ زیاتہ وی بیا ہم مسافر نہ دے۔

د قصر طریقہ

د سفر دوران کنبے کہ چرے مسافر پخپلہ امام جوہر شی یا حائلہ مونخ کوی نو ہر ہغہ مونخ کوم چہ خلور رکعتیز دے لکہ د ماسپخین، مازیگر او ماسخوتن مونخ، پہ ہغے کنبے قصر کول یعنی د خلور و رکعتو پہ حائے دوہ دوہ رکعتہ کول واجب دی - کہ چرے چا د شرعی مسافر کیدلو باوجود قصداً ادا مونخونہ پورہ اوکریل نو گنہگار بہ وی - د دے نہ علاوہ کوم مونخ چہ خلور و رکعتو والا نہ دے لکہ د سحر، مانبام اود ماسخوتن وتر، نوبہ دے کنبے قصر کول جائز نہ دی

سفر کنبے دست حکم

او د سنت مؤکدہ حکم دا دے چہ کہ چرے مسافر پہ توندی کنبے وی نو د سحر د سنتو نہ علاوہ باقی سنتو نہ پرینبودے شی ، د هغه پرینبودلو سرہ بہ ہیخ گناہ نہ وی - او د سحر د سنتو بارہ کنبے چونکہ پہ حدیث پاک کنبے یر تاکید راغلی دے لہذا دادنہ پریردی . او کہ چرے مسافر سرے پہ توندی کنبے نہ وی یا پہ یو ہوٹل یا مسافر خانہ کنبے دیرہ شوے وی نو غورہ دادی چہ سنت د کوی او چہ سنت کوی نو قصر بہ پکنبے نہ کوی بلکہ سنت پورہ کول ضروری دی۔ کہ د چانہ مونخونہ پہ سفر کنبے قضاء شول، نو کورتہ راتلو نہ پس بہ دسفر قضاء مونخونہ دوہ رکعتہ قضاء راؤری، او کہ د چانہ مونخونہ پہ کور کنبے قضاء شوی وو، نو کہ هغه د سفر دوران کنبے د هغی قضاء مونخونو کول غواپی، نو پورہ خلور رکعتہ بہ کوی۔

د تراویحو مونخ

(Salat e Taravih)

د رمضان میاشت کنبے د ماسخوتن دفرضو او سنتو نہ پس او د وترو نہ مخنکے چہ کوم مونخ کولے شی هغے تہ پہ شریعت کنبے تراویح وائی - تراویح د ترویجہ جمع دہ او دا لفظ د راحت نہ جوڑدے ، پہ تراویحو کنبے چونکہ هروخلورو رکعتونہ پس لبر ساعت آرام کولے شی دے دپارہ دے تہ د آرام او راحت والا مونخ وائی -

د تراویح د مونغ حکم

پہ تولو بالغو سپرو او بنخہ باندے د تراویجو مونغ کول سنت مؤکده دی او چه خوک ئے نہ کوی هغوی گنهگار دی ، البتہ بنخوله پہ کور کنبے تراویح کول پکار دی او سپروله پہ جومات کنبے جمعے سره البتہ دعدر پہ حالت کنبے خانله هم جائز دی ۔

د تراویح کولو طریقہ

افضل داده چه په یو یو سلام سره دوه دوه رکعتہ اوکړے شی او دهر خلورو رکعتونه پس د خلورو رکعتو په اندازه کیناستلے شی او په درود شریف او تسبیح وئیلو یا دعا کولو کنبے وخت تیر کړے شی۔
په تراویجو کنبے د قرآن لوستلو حکم : د تراویجو مونغ کنبے یو حل د پوره قرآن ختم کول سنت دی که چرے په یو خائے کنبے حافظ او قاری ملاؤنشی نو ورکوټو سورتونو سره هم د تراویجو مونغ کولے شی ۔ یاد دی چه په معاشره کنبے په اجرت باندے د ختم قرآن کوم رواج چه جوړ شوے دے ، په شریعت کنبے ددے هیخ ثبوت نیشته ۔ بلکه داسے کول گناه ده خان بیچ کول ترے لازم دی۔

د مونغ مکروهه وختونه

خه وختونه داسے دی کومو کنبے چه فرض ، سنت ، نفل هیخ یو مونغ نشی کولے ، او خه وختونه داسے دی کومو کنبے چه فرض ،

سنت خو کؤلے شی لیکن نفل مونخ نشی کولے - د د وا پرو بیان مونبرہ
جدا جدا کوؤ -

کومو وختونو کنبے چہ ہر مونخ مکروہہ دے: (۱) د نمر ختلو وخت
کنبے کہ چرے نمر یودوہ گزہ پاس راشی نو بیا ہیخ حرج نیشتہ دے -
(۲) تھیک دزوال وخت کنبے - دزوال وخت د سوری گر خیدلو نہ لبر
مخنبکے شروع کیری او د نمر گر خیدلو لونه خہ ساعت پس پورے باقی
اوسی - (۳) کلہ چہ ماہنامہ تہ نزدے وخت کنبے نمر بالکل زیر شی د
ہغے وخت نہ ترنمر پریوتلو پورے مونخ منع دے - لیکن کہ چرے د
دغہ ورغ مازیگرہ پورے ئے دمازیگر مونخ نہ وی کرے نو پہ دغہ
وخت کنبے ئے کول پکاری اگر چہ مونخ بہ ئے مکروہہ وی - (۴) د
جمے خطبہ شروع کیدلونه پس لیکن قضا مونخ کؤلے شی -
کومو وختونو کنبے چہ صرف نفل مونخ مکروہہ دے:

(۱) د صبا صادق نہ پس یعنی د نمر راختلو کنبے چہ یوہ نیمہ گھنتہ
پاتے شی نو د ہغہ وخت نہ تر نمر ختلو پورے د سحر د سنتو او فرض
مونخ نہ علاوہ بل کوم نفل مونخ کول نہ دی پکار - البتہ کہ د
ماسخوتن مونخ ترے قضا شوے وی نو د فرضو او وترو قضا کولے
شی - (۲) د مازیگر فرض مونخ کولو نہ پس تر نمر پریوتلو پورے او د
سحر فرض مونخ کولو نہ پس تر نمر ختلو پورے ہیخ نفل مونخ کول
نہ دی پکار - البتہ کہ چرے د سحر سنت ترے تلے وی او د نمر

راختلو نه پس موقع وی نو کول ئے پکار دی۔ (۳) د نمر پریوتلو نه پس د مانبام فرض مونخ نه مخکبے - (۴) د اخترونو مونخ نه مخکبے په کور کبے یا په عید گاه کبے یا بل خائے کبے نفل مونخ کول مکروهه دی لیکن په نورو وختونو کبے د فرض او واجب مونخ قضا او د جنازے وغیره مونخ کول پکار دی او د تلاوت سجده هم کول پکار دی۔

دسترے حکم

دامام یا منفرد دپاره چی کله هغه په کور یا میدان کبے مونخ کوی نو دا مستحب دی چی دخپلو سترگوخی طرف یا گس طرف ته داسه خه خیز اودروی چی دیو لاس یا ددے نه زیات اوچت (اوگد) او دیوے گوتے برابر موپا وی۔ البته کبے جماعت کبے مونخ کوی یا داسه خائے کبے چی هلته د خلقو تیریدل راتیریدل نه وی نو بیا سترے ته ضرورت نشته۔ دامام ستره مقتدیون دپاره هم کافی ده۔ ستره اودرولو نه پس کبے دسترے مخه ته خوک تیریری نو گناه نشته البته که د مونخ گذار او دسترے په مینخ کبے تیریری نو گناه ده۔

قضا مونخونه

Missed Salat

د قضا لفظی معنی ده فوت شوی۔ او د شریعت په اصطلاح کبے د قضا مونخونو نه مراد هغه مونخونه دی کوم چه په خپل وخت اونه

کپے شی ، خواه کہ د خہ مجبوری پھ وجے سره وی یا د سستیا پھ وجہ سره وی ۔ لکہ د سحر د مونها وخت د صبا صادق نہ تر نمر راختلو پورے دے کہ چرے پھ دے دوران کنبے مونها پاتے شی او د نمر راختلو نہ پس او کپے شی نو دا قضا مونها شو۔

د قضا مونها حکم

یاد لری چہ تول مونها نہ پھ خپلو وختونو کنبے ادا کول فرض دی بغیر د شرعی عذر نہ مونها د خپل وخت نہ روستو کول جائز نہ دی بلکه کبیرہ گناہ دہ۔ چا چہ د خہ عذر پھ وجہ مونها پھ خپل وخت کنبے ادا نہ کپو نو پھ هغه باندے د عذر ختمیدولو نہ پس د دغه مونها قضا ضروری دہ۔

د قضا یو خو ضروری مسائل

(۱) د فرضو قضا فرض دہ۔ (۲) د واجب قضا واجب دہ۔ (۳) د سنتو او نفلو قضا نیشتہ ۔ لیکن کہ چرے یو سرے سنت او نفل شروع کپری او بیائے مات کپری نو پھ هغه باندے د هغے قضا راگرخول واجب دی ۔ سنت او نفل پھ شروع کولو سره واجبیری ، لہذا د واجب کیدلو پھ وجہ ئے قضا راگرخول واجب دی۔

د قضا راگر حولو طریقہ

دوقتی مونخ او قضا مونخ پہ مینخ کنبے د ترتیب رعایت ساتل واجب دی۔ مخکنبے قضا مونخ ادا کول ضروری دی او د هغه نه پس دوقتی مونخ ادا کری۔ کہ چرے یوسری مخکنبے وقتی مونخ اوکرو او د هغه نه پس ئے قضا مونخ اوکرو نو د هغه وقتی مونخ ادا نشو، د هغه دوباره کول واجب دی۔ مثال: د یوسری نه د ماسپخین مونخ پاتے شو تر دے پورے چه د مازیگر وخت شروع شو نو په دغه سری باندے واجب دی چه مخکنبے د ماسپخین قضا مونخ اوکری د هغه نه پس د مازیگر مونخ ادا کری، چه قضا ورته یاد وی او د ترتیب رعایت کولو نه بغیر ئے همدا سے د مازیگر مونخ اوکرو او بیائے د ماسپخین مونخ شروع کرو نو د ده د مازیگر مونخ اونه شو۔ د ماسپخین قضا نه پس بیا د مازیگر مونخ کول ضروری دی خودامثله د صاحب ترتیب دپاره ده دچا نه که یومونخ قضاء شوع وی، نو کله چه یاد راشی سمدستی دی دهغی قضاء راؤری۔ بغیر د عذر نه په قضاء کولو کنبے روستو والی کول گناه ده، که په دغه حالت کنبے مرگ راشی، نو دو چند گناهکار به وی، یو خود مونخ قضاء کولو او دویم سمدستی د قضا نه رواورلو۔

غیر صاحب ترتیب کس (دچانه چی د شپرو نه زیات مونخونه شوی وی خومره چه کیدی شی زر تر زره د ټولو قضاء راؤرل پکار دی، که کید شی نو همت دی اوکری او په یو وخت دے د ټولو مونخونو

قضاء اوکری، گینی پہ یو وخت کنبے دی دوه دوه خلورخلورمونځونه
 قضاء راوړی، که داهم نه شی کولی، نو په یو وخت دے صرف دیو مونځ
 قضاء راوړی، په دے کنبے د ترتیب خیال ساتل ضروری نه ده. بهر حال
 د قضاء کولو کوشش دے کوی۔

مسئله: د دربو ممنوع وختونو نه علاوه هر وخت کنبے قضاء
 مونځونه کیدے شی۔

قضاء عمری

که یو بیلمازه سپری توبه اویسته نو د ټول عمر مونځونه چه
 خومره ترے قضا شوی دی د ټولو قضا راگرځول واجب دی، توبے سره
 مونځونه نه معاف کیږی البته د نه کولو په وجه سره چه کومه گناه
 شوے وه هغه ورته معاف شوه، اوس که چرے د هغه قضا راؤنه
 گرځوی نو بیا به گناهگار وی۔ د دے نه علاوه زمونږ په معاشره کنبے
 چه کومے د قضا عمری په باره کنبے خبرے مشهورے دی چه د
 خاصو ورځو او خاصو شیو عبادت یا توبے سره دا مونځونه معاف
 کیږی دغه ټولے من گهټ (او بے بنیاده) خبرے دی د کومو چه په
 شریعت کنبے هیڅ ثبوت نیشته۔

د شپے ورخے نفل مونخونہ

(Nafl Salat)

ہسے خو پہ ہر مسلمان سپری او بنخہ باندے پہ شپہ ورخ کنبے پنخہ مونخونہ فرض دی۔ د دے نہ علاوہ د نبی ﷺ پہ سنت سرہ بعضے داسے مونخونہ کول ثابت دی کوم چہ فرض خونہ دی لیکن د ہغے پہ کولو کنبے ڍیر زیات ثواب دے۔ د نوافلو پابندی سرہ انسان تہ ڍیر خیر او برکت ملاویری۔ اوس دیو شو نفلو مونخونو ذکر کولے شی۔

د تہجد مونخ

د دے مونخ وخت د ماسخوتن نہ پس تر صبا صادق پورے دے۔ د دے مونخ ذکر پہ قرآن او حدیث دوارو کنبے راغله دے۔ د صحابوؓ نہ پس تولو د دین بزرگانو دا مونخ کپے دے۔ د دے مونخ نوم دأب الصالحین اینسوے شوے دے یعنی د نیکانو خلقو مونخ پہ نفل مونخونو کنبے دتولو نہ بہتر او اوچتے درجے والا مونخ دے۔

تحیة الوضوء و تحیة المسجد

کہ چرے شوک سپرے د اودس کولو نہ فوراً پس دوہ رکعتہ مونخ کوی نو ہغہ تہ بہ ڍیر ثواب ملاویری۔ دے تہ تحیة الوضوء وائی۔ پہ حدیث کنبے ددے ڍیر فضیلت راغله دے۔ ہمدغہ شان جومات تہ

داخلیدلو نہ پس فوراً چہ دوہ رکعتہ نفل اوکری شی نو د دے ہم ثواب دے۔ دے تہ تحیة المسجد وائی۔

د اشراق مونخ

د اشراق مونخ د نمر راختلو نہ یو شیبہ پس دوہ رکعتہ نفل مونخ کولو پہ حدیث کنبے ۛ یر ثواب خودلے شوے دے۔ د نبی ﷺ نہ ہم د دے مونخ کول ثابت دی۔

د خاقت مونخ

کلہ چہ نمر کافی اوچت شی نو دوہ دوہ رکعتہ کولو سرہ د خلور و رکعتو مونخ کولو ہم پہ حدیث کنبے ذکر راغله دے او د آتو رکعتو ہم۔ دے تہ دخاقت مونخ ہم وائی۔ نبی کریم ﷺ بہ د دے ۛ یر اہتمام فرمائیلو۔

صلوة حاجت

حضرت عبد اللہ بن ابی اوفیؓ نہ روایت دے چہ حضور ﷺ فرمائیلی دی کہ چرے پہ تاسو کنبے د چا اللہ تعالیٰ تہ یا چا بنیادم تہ شہ حاجت وی نو ہغہ ۛ پہ بنہ شان سرہ اودس اوکری بیا ۛ دوہ رکعتہ مونخ اوکری بیا ۛ د اللہ تعالیٰ حمد او تعریف اوکری او پہ رسول اللہ ﷺ باندے درود وئیلو نہ پس ۛ د حاجت ہغہ دعا اوغواری کومہ چہ پہ مسنون دعاگانو کنبے درج دے۔

صلوٰۃ استخارہ

د بندگانو علم ناقص دے۔ د یر خُلع داسے اوشی چہ یو بندہ یو کار کول غواړی خو د هغه انجام د هغه په حق کبے بنه نه وی۔ رسول الله ﷺ د دے د پاره د استخارے تعلیم فرمائیلے دے۔ او بنودلی ئے دی چہ کله درته خه خاص او اهم کار درینس شی نو دوه رکعتہ مونخ او کړئ او د الله تعالی نه د رهنمایی او د خیر د توفیق دعا غواړئ۔ د استخارے دعا په مسنون دعاگانو کبے درج ده۔

د کسوف مونخ

د نمر تندر نیولو وخت کبے دوه رکعتہ مونخ کولو ته په شریعت کبے د کسوف مونخ وئیلے کیری۔

د خسوف مونخ

د سپورمئی تندر نیولو وخت کبے دوه رکعتہ مونخ کولو ته په شریعت کبے د خسوف مونخ وئیلے کیری۔

د استسقاء مونخ

د استسقاء معنی ده او به طلب کول۔ یعنی کله چہ د اوبو ضرورت وی او باران نه وریری نو په داسے وخت کبے دوه رکعتہ مونخ کولو نه پس د الله نه د اوبو د پاره دعا غوښتل سنت دی۔

سجدہ سہوہ

(Sajdah for mistake)

د سہوے معنی دہ ہیریدل۔ کہ چرے د مونخ گذارنہ یو واجب پہ ہیرہ سرہ پاتے شی نو دے د پارہ پہ شریعت کنبے سجدہ سہوہ واجب کپے شوے دہ۔ پہ حدیث کنبے ہم راخی چہ کلہ پہ مونخ کنبے شیطان ستاسو توجہ د اللہ نہ اوگرخوی او ہیرہ دربانده راوی نو تاسو د مونخ پہ آخرہ کنبے دوہ سجدے کوئی۔ دے سرہ بہ شیطان ذلیلہ او رسوا شی۔

سجدہ سہوہ کلہ واجبیری

پہ مانخہ کنبے پہ ہیرہ سرہ لانیدی غلطی کولو سرہ سجدہ سہوہ واجبیری۔ (۱) یو واجب پریخودل (۲) یو واجب مخکنبی کول (۳) یو واجب وروستو کول (۴) یو واجب بدلول (۵) یو واجب مکرر کول (۶) یو رکن (فرض) مخکنبی کول (۷) یو رکن (فرض) وروستو کول (۸) یو رکن (فرض) مکرر کول۔

کہ چرے سجدہ سہوہ کول ترے ہم ہیر شو نو بیا مونخ دوبارہ کول پکار دی۔

د سجدہ سہوے طریقہ

د مونخ پہ آخری قعدہ کنبے تشهد لوستلو نہ پس بنی طرفتہ د سلام اوگرخوی بیا د فوراً دوہ سجدے اوکری۔ د دے نہ پس د بیا

تشهد، درود او دعا اوائی او دواړو طرفته د سلام او گرځوی۔ که چرے د سلام گرځولو نه پس ورته یاد شو چه ما باندے خو سجده سهوه واجبه شوے وه او سجده سهوه م او نه کره ، نو تر څو پورے چه څه عمل کثیر ئے نه وی کرے تر هغه سجده سهوه کولے شی۔ که چرے مقتدی امام سره مونځ کوی او یو واجب ترے پاتے شی نو مقتدی باندے سجده سهوه نیشته۔

د عمل کثیر تعریف

(۱) داسے عمل کول چی دلرے نه کتونکے غالب گمان وکړی چی داکس په مانځه کنبے نه دے۔ (۲) کوم کار چی عاده په دواړو لاسونو سره کیږی لکه ازار بند تړل پټکی وهل دا عمل کثیر دے۔ اگر که یو لاس سره ئے وکړی او کوم کار چی عاده په یو لاس سره کیږی هغه به دواړو لاسونو وکړی نو هم عمل قلیل دے لکه ازار بند کولاو وهل، کلکه ټوپی د سر نه لرے کول۔ (۳) هغه عمل چی د درے حرکاتو متوالیه یعنی درے ځل د سبحان ربی الاعلی په مقدار وقت کنبے وی هغه عمل کثیر دے۔ (۴) د مونځ گزاررائے باندے موقوف ده۔ کوم څیز چی دے کثیر وگنږی هغه عمل کثیر دے او کوم چی دے قلیل وگنږی هغه عمل قلیل دے۔

د تلاوت سجدہ

(Sajdah in Recitation)

پہ قرآن پاک کنبے قول خوارلس ایتونہ دسجدے دی ، د سجدے هر یو آیت لوستلو یا اوریدلو سره یوه سجدہ کول واجبیری۔

د سجدہ تلاوت حکم

د سجدے آیت لوستلو او اوریدلو دواړو صورتونو کنبے د تلاوت سجدہ واجبیری۔ قصداً سجدہ تلاوت پرینودلو کنبے گناه ده لیکن که چرے یو سرے په مانخه کنبے وی او د مونغ نه بهر خوک سرے تلاوت کوی نو په اوریدونکی مونغ گذار باندے د مونغ په حالت کنبے د تلاوت سجدہ واجب نه ده۔ چه مونؤ نه فارغ شی نو سجدہ د اوکری۔

د سجدہ تلاوت طریقه

(۱) که چرے په مونغ کنبے دننه د سجدے یو آیت اولوستے شی نو فوراً الله اکبر وئیلو سره سجدے ته تلل پکار دی او بیا درے حله سبحان ربی الاعلی لوستلو نه پس د اودریری او کوم حائے نه ئے چه قرآن پریخودے وو د هغه حائے نه د بیا شروع کری۔ که سجدہ ئے اونه کره نو گناه به وی۔ که سجدہ فوراً ونه کری نو بیا دے رکوع ته تللویه وخت کنبے ددغه سجدے نیت وکری نو د تلاوت سجدہ به ئے هم ادا شی۔ په مانخه کنبے چی موکه سجدہ

تلاوت واجب شی ہغہ مانعہ بہ بہرنشی کولے۔ امام سرہ تولو
مقتدیانو لہ سجدہ کول پکار دی۔

(۲) کہ چرے د مونخ نہ بہر د تلاوت دوران کنبے د سجدے آیت
اولوستے شو نو بہترہ دا دہ چہ فوراً د اودریری د لاس اوچتولو نہ
بغیر د اللہ اکبر وئیلو سرہ سجدے لہ لار شی او بیا د سجدہ
کنبے تسبیح وئیلو نہ پس اللہ اکبر وئیلو سرہ پاخیری او خپل
تلاوت د شروع کړی۔ لیکن کہ چرے د تلاوت ختمولو نہ پس
سجدہ اوکړی نو ہم ہیخ حرج نیشتہ۔

(۳) پہ ناستہ ناستہ ہم د تلاوت سجدہ کیدے شی لیکن اودریدلو
سرہ سجدہ کول بہتر دی۔ اوکہ چرے د پوره قرآن تلاوت ختمولو
نہ پس تولے سجدے اوکړے شی نو ہم صحیح دہ، لیکن پہ
تراویحو یا فرض مونخ کنبے داسے کول جائز نہ دی۔

د جنازے مونخ

(Salat e Janaza)

مړی ته د مغفرت دعا د پاره چہ کوم مونخ کولے شی ہغے تہ د
جنازے مونخ وائی۔

د جنازے د مونخ فضیلت

د حضرت ابوہریرہ رض نہ روایت دے چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائیے دی
چہ کوم سړے د ایمان صفت او د ثواب پہ نیت سرہ د یو مسلمان

جنازے سرہ لارشی او تر هغه وخته جنازے سرہ اوسی چه هغه بانده
 مونخ او کرے شی او د هغه د خولو نه فراغت اوشی نو هغه به د ثواب
 دوه قیراطو سرہ راوایس شی چه په هغه کبے هر قیراط گویا د احد د
 غر هومره دے - او کوم سرے چه صرف د جنازے مونخ او کرپی او
 راوایس شی (دفن پورے ورسره حصار نشی) نو هغه به د ثواب (دغه
 شان) یو قیراط اخستلو سرہ راوایس شی-

د جنازے د مونخ حکم

د جنازے مونخ فرض کفایه دے- که چرے د بستنی (او علاقے)
 بعضو خلقو او کرو او بعضو اونه کرو نو د ټولو د ذمے نه فرض ادا شو،
 لیکن که چرے د بستنی یو سپری هم جنازه او نه کره نو ټول به
 گنهگار وی- لیکن د خبریدلو نه پس هر مسلمان ته که چرے څه
 غدر نه وی نو شریکدل پکار دی - که چرے پته ورته نه وی نو هیڅ
 گناه وربانده نیشته-

د جنازے فرائض

په جنازه کبے دوه ارکان (فرض) دی -

(۱) څلور ځله تکبیر (الله اکبر) وئیل - په جنازه کبے هر تکبیر د
 رکعت قائم مقام دے- (۲) قیام (په ولاړه جنازه کول)
 غرض دا چه د جنازے د مونخ ارکان تکبیرات او قیام دی -

دَ جِنازے سنت

پہ جنازہ کنبے درے خیزونہ سنت دی:

(۱) ثنا یعنی دَ اللہ تعالیٰ حمد وئیل (۲) پہ نبی کریم ﷺ باندے درود وئیل (۳) مہری دپارہ دعا کول -

دَ جِنازے دَ مونخ طریقہ

دَ جِنازے دَ مونخ کولو طریقہ دادہ چہ اودس کولو نہ پس دَ تولو نہ مخکنبے صفونہ درست کپے شی کہ چرے دوہ خلور ، لس سہری وی نو یو صف دِ جوہ کپے شی لیکن کہ چرے سہری زیات وی نو بیا دِ طاق صفونہ جوہ کپے شی - ددے نہ پس دِ امام او مقتدیان دانیت او کپری چہ دا دَ جِنازے مونخ دالہ دپارہ او دعا ددے مہری دپارہ کؤم ، پہ ژبے سرہ خہ مخصوص الفاظ وئیل ضروری نہ دی۔ بیا دِ امام پہ اوچت آواز سرہ او مقتدیان پہ ورواللہ اکبر اوئی او دوارہ لاسونہ دِ اوچت کپری بیا دِ ہغہ شان او تہری خنگہ چہ پہ عامو مونخونو کنبے تہری - بیا چہ خرنگ ثنا (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ - الخ) پہ مونخ کنبے لوستے کپری امام او مقتدیان دِ ثنا اوئی - دثنا وئیلو نہ پس دِ لاس اوچتولونہ بغیر امام پہ زورہ او مقتدیان پہ ورو دویم تکبیر (اللہ اکبر) وئیلونہ پس درود ابراہیمی اوئی کوم چہ پہ مونخ کنبے وئی بیا دِ دوارہ دریم تکبیر اوئی - کہ چرے مہری بالغ سہری یا نبخہ وی نو امام او مقتدیان دوارہ دِ دا دعا اوئی:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا
وَأُنثَانَا - اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ
عَلَى الْإِيمَانِ - اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ -

ترجمہ: اے اللہ! زمونہ ژوندی او زمونہ مہری او زمونہ حاضر خلق او
زمونہ غائب خلق او زمونہ کشران او زمونہ مشران او زمونہ نارینہ
او زمونہ زنانہ او مجنبے۔ یا اللہ! پہ مونہ کنبے چہ خوک تہ ژوندے
لرے نو ہغہ پہ اسلام باندے ژوندے اولرے او چا لہ چہ مرگ راوے
نود ایمان سرہ ورلہ مرگ ورکے۔ یا اللہ! دہ داجر نہ مونہ محرومہ
نہ کرے او دہ نہ پس مونہ گمراہ مہ کرے۔ ددے نہ علاوہ نورے
دعاگانے ہم احادیثو کنبے راغلی دی ہغہ ہم لوستلے شی لکہ۔

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ
وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ
الدَّنَسِ وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ
زَوْجِهِ وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ - [مسلم]

ترجمہ: یا اللہ! دے معاف کرہ پہ دہ رحم وکرہ دہ تہ عافیت وکرہ درگزر
ور تہ وکرہ۔ ددہ خہ میلستیا وکرہ دہ قبرفراخہ کرہ دہ گناہونہ پہ
اوبو گلو پہ واورہ وونخہ۔ دے دگناہ ہونونہ داسے پاک کرہ لکہ چہ
سپینے کپے دخیرے نہ پاکوالے شی۔ دہ تہ دہ ددنیا د کور نہ بہتر
کور، ددنیا د اہل وعیال نہ بہتر اہل وعیال او د جورے نہ بہتر جورہ

ورکړه. دے جنت ته داخل کړه او د قبر د فتے او د جهنم د عذاب نه ئے
بچ کړه.

او که چرے نابالغ هلک وی نو دا دعادِ اوایی
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَكًا وَّاجْعَلْهُ لَنَا اجْرًا وَّذُخْرًا وَّاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَّمُشَفَّعًا.

ترجمه : اے الله! دا هلک مونږ د پاره د مغفرت سبب او ذریعه جوړ
کړے او دے مونږ د پاره اجر او د آخرت سامان جوړ کړے او
دے زمونږه سفارشی جوړ کړے او دے داسے سفارشی جوړ
کړے چه سفارش ئے قبول کړے شی۔

او که چرے نابالغه جینی وی نو دا لوستل پکار دی:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرَكًا وَّاجْعَلْهَا لَنَا اجْرًا وَّذُخْرًا وَّاجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً
وَّمُشَفَّعَةً.

ترجمه : اے الله! د اجینی زمونږد بخښنې ذریعه جوړه کړے او دا
زمونږد پاره اجر او د آخرت ذریعه اوگرځوے او دا زمونږه
سفارشی جوړه کړے او داسے سفارش کونکے ئے جوړه کړے
چه سفارش ئے قبول شی۔

د دے دعا نه پس د بغیر د لاس اوچتولو نه امام په اوچت آواز سره او
مقتدیان د په قلاړه تکبیر اوایی او دواړه طرفته د سلام اوگرځوی۔ دے
مونځ نه پس هیڅ اجتماعی دعا د سنت نه ثابتہ نه ده بلکه فوراً جنازه
اوچتول پکار دی۔

روژہ

(Fasting)

روژے تہ پہ عربی کنبے “صوم” وائی، د صوم معنی دہ د خبرو اترو یا خوراک خکاک نہ بندیدل۔ او پہ شریعت کنبے د صبا صادق نہ تر نمر پریوتلو پورے سرہ د نیت خوراک خکاک پریبنودلو، د بنخو نہ جدا اوسیدلو (جماع کولونہ) او د بدو خبرو نہ خان ساتلو تہ صوم یا روژہ وائی۔

د روژے فضیلت

دحدیث مفہوم دے چا چہ د رمضان روژے اونیوے، ایمان سرہ، د روژے د حدودو خیال لرلو سرہ، نو ہغہ تہ بہ د ہغہ قول مخکنبے گناہونہ معاف کرے شی۔

د روژے فرائض

پہ روژہ کنبے درے فرضہ دی:

(۱) نیت (۲) د صبا صادق نہ تر نمر پریوتلو پورے شہ خیز نہ خوړل او شہ خیز نہ شکل (۳) جماع او ہم بستری نہ کول۔

کومو خبرو سره چه روژه فاسدیری

کومو خبرو سره چه روژه ماتیری هغه په دوه قسمه دی (الف) یو هغه چه هغه سره صرف قضا لازمیږی. (ب) دویم هغه کومو سره چه قضا او کفاره دواړه لازمیږی۔

تفصیل قاعده

کوم کار سره چي د بطن (دماخ او معده) مکمل دخرج (شرمگاه) مکمل فائده وی او مقصد سره دغه کار اوکړی نو دے سره قضا او کفاره دواړه لازم دی او کم کار سره چي دے دورا (بطن اوخرج) ته ناقص فائده وی یا په غلطی سره څه وخورى نو په دے صورت کبے به صرف قضا لازم وی کفاره نشته.

(۱) چا په زبردستی سره د روژه دار په خله کبے څه واچول او هغه حلق ته کوز شو - (۲) روژه ورته یا ده وه خو د خله کنگالولو وخت کبے ئے د ارادے نه بغیر بے احتیاطی سره حلق نه لاندے او به کوزے شوے - (۳) قصداً په ډکه خله قے کول یا په خوله کبے لږ شان قے راغے او هغه ئے تیر کړو (۴) کوم څیزونه چه نه خوړلے کیری مثلاً کاغذ، کوت کانړے، خاوره، کوئله وغیره د هغه تیروول - (۵) په غابونو کبے د روٹی یا د غوښے نیله پاتے وه، ده خلال اوکړو او هغه د حلق نه لاندے لاړه، نو که چرے دغه ټکړه د چنړے دانے نه وږه وه نو هیڅ حرج نیشته لیکن که چرے د چنړے دانے نه لوئے وه نو د

روژے قضا راگرخول پکار دی۔ (۶) پہ غور یا پوزہ کنبے تیل وغیرہ اچولو نہ پس حلق نہ لاندے کوزیدل۔ (۷) پہ ہیرہ ئے خہ خوراک خکاک اوکرو دھغے نہ پس ئے دا سوچ اوکرو چہ روژہ خومے ماتہ شوہ بیا ئے دوبارہ خہ خوراک خکاک اوکرو۔ (۸) د صبا صادق نہ پس ئے پہ دے خیال کولو سرہ پیشمنے اوکرو چہ وخت لا باقی دے یا د نمر پریوتلو نہ مخکبے ئے پہ دے خیال سرہ روژہ ماتہ کرہ چہ نمر پریوتے دے۔ (۹) د رمضان شریف روژے نہ علاوہ یونفل یا واجب روژہ قصداً ماتول۔ پہ دے تولو صورتونو کنبے روژہ ماتیری چہ پہ کنبے قضا شتہ دے او کفارہ نیشته۔ (۱۰) د رمضان دروژے پہ حالت کنبے قصداً یو داسے کار کول چہ دھغے کول پہ روژہ کنبے منع دی مثلاً خوراک خکاک کول یا بنخے سرہ خپل خواہش پورہ کول (جماع کول)۔ دغہ شان پہ خکلو کنبے اوبہ، دوائی یا بل یو نرم خیز نہ علاوہ چیلم، سیگرت، بیری وغیرہ ہم شامل دی۔ (۱۱) پہ روژہ کنبے ئے یو داسے کار اوکرو چہ دھغے کول جائز دی مثلاً پہ سر ئے تیل اومرل یا ئے رانجہ واچول یا ئے خوشبوئی بوئے کرہ یا ئے بنخہ بیکل کرہ او بیا ئے دا خیال اوکرو چہ خما روژہ ماتہ شوہ نو قصداً ئے خوراک خکاک اوکرو۔ پہ دے آخری دوؤ صورتونو کنبے قضا سرہ کفارہ ہم لازمی دہ۔

کومو خبرو سره چه روزہ مکروهه او فاسدیری نه

(۱) په سر یا بدن باندے تیل لگول - (۲) رانجه اچول (۳) په روزہ کنبے مسواک کول (۴) خوشبوئی لگول یا بویؤل (۵) په هیره سره څه خوړل شکل یا بنځے سره صرف څملاستل (۶) پخپله بغیر د قصد نه قے کول خواه زیات وی یا کم - (۷) خولے ته چه کومے لبرے شان توکانرے راځی هغه تیروول (۸) ارادے نه بغیر مچ یا لوگے وغیره د حلق نه کوزیدل (۹) د گرمئی زیاتوالی په وجه بار بار خوله کنگالول یا په بدن باندے اوبه اچول یا لونده کپړه په بدن باندے ایخودل (۱۰) په خوب کنبے احتلام کیدل۔

د کفارے بیان

❖ که چرے د رمضان روزے ئے قصداً اوخوړے نو د دے کفاره دا ده چه مسلسل دوه میاشته روزے نیول فرض دی که چرے په مینځ کنبے روزہ پاته شوه نو بیا به د سره شروع کوی۔ سوا د حیض د ورځو نه چه هغه یو قدرتی او دائمی عذر دے۔

❖ که چرے چا کنبے د دوؤ میاشته روزو نیولو طاقت نه وی نو بیا د شپیتو مسکینانو باندے دوه وخته په مړه خیته روٹی اوخوړوی یا د هرے روزے په بدله کنبے د صدقه فطر (یعنی سرسایه) په مقدار غله یا قیمت ورکول دی۔

❖ کہ چرے پہ ہم یو رمضان کنبے ترے گنرے روڑے پاتے
شوے نو بیا ہم صرف یوہ کفارہ واجبه ده۔

زکوة

(Zakat (Alms)

پہ عربی ژبه کنبے د زکوة معنی پاکیدل او زیاتیدل دی۔ او پہ
شریعت کنبے خالص د الله تعالیٰ رضا حاصلولو د پاره د شارع د
حکم مطابق د یو مقرر او متعین مال خوک مستحق مسلمان مالک
جوړولو ته زکوة وائی۔

د زکوة فضیلت

دقرآن پاک دهدایت مفهوم دادے : اے نبی ﷺ ! ته د مسلمانانو
د مالونو نه صدقه (زکوة) وصولوه د پاره د دے چه د دے په ذریعه د
دوی د زړونو صفائی او د دوئی د نفسونو پاکوالے اوشی - [توبه]
گویا د زکوة ادا کولو سره د انسان د نفس تزکیه کیږی۔

د زکوة حکم

هر کال زکوة په هغه عاقل بالغ مسلمان باندے فرض دے (خواه
که سپری وی یا بنځه وی) خوک چه د نصاب مالک وی او د هغه په
مال باندے پوره کال تیر شوے وی۔ د دے د فرضیت نه انکار کونکے

کافر دے او چہ فرض ئے گنہری او نہ ئے ادا کوی نو هغه فاسق او سخت گناہگار دے۔

د صاحبِ نصاب کیدلو مطلب

سرہ زر، سپین زر یا د مال اسباب هغه مقدار کوم باندے چہ زکوٰۃ واجبیبری هغے ته په شریعت کنبے نصاب وائی۔ چا سره چہ دوه نیم پنخوس تولے (2/52,1) چاندی یا اوہ نیمے تولے (2/7,1) سره زر یا د چاندی د نصاب هومره نعدے روپیئی یا د تجارت مال وی نو په هغه باندے به زکوٰۃ واجب وی بیا د هغے نه به خلویبستمه حصه ویستل وی۔ یعنی ټول مال به په ٤٠ تقسیم کړی چي کوم حاصل جواب راوخی هغه خلویبستمه حصه زکوٰۃ دے۔

حج

(Piligram) (Haj)

پہ اسلامی شریعت کنبے دَحج پہ مودہ کنبے د خانہ کعبے زیارت کولو او د عرفات میدان تہ رسیدلو تہ حج وائی۔

د حج فضیلت

پہ حدیث کنبے راخی چہ کوم سرے پہ دا شان حج اوکری چہ نہ ئے پکنبے دَ بے حیائی خہ کار کرے وی، او نہ ئے خہ فسق او فجور (یعنی گناہ) کرے وی نو هغه پدا شان پاک صاف واپس راگرخی لکہ چہ نن مور زیگولے وی۔

د حج فرائض

پہ حج کنبے درے فرضہ دی:

- (۱) احرام تہل د نیت او تلبیے سرہ - (۲) عرفات کنبے ایساریدل -
- (۳) طواف زیارت کول (طہارت سرہ)

د حج واجبات

پہ حج کنبے لاندینی خبرے واجب دی۔

- (۱) میقات نہ مخکنبے احرام تہل (۲) وقوف مزدلفہ (۳) طواف زیارت
- پہ ایام قربانی کنبے کول (۱۰ تا ۱۲ ذوالحجہ)

(۴) صفا او مروہ کنبے سعی کول (۵) سعی د صفا نہ شروع کول او پہ مروہ ختمول (۶) د سعی او وہ چکرے وھل (۷) دمکے والو نہ علاوہ د نورو خلقو طواف صدر کول. دیتہ طواف وداع ہم وائی. هر طواف نہ بعد دوہ رکعتہ مونخ کول - (۸) د قربانی پہ دریوارو ورخو (ایام نحر) کنبے جمرات ویشتل - (۹) دحرم پہ زمکہ کنبے حلق یا قصر کول او حلق یا قصر د قربانی پہ ورخو کنبے کول (۱۰) دطواف او د سعی پہ دوران کنبے د حدث اصغر او حدث اکبر نہ پاک اوسیدل (۱۱) داحرام د تولو ممنوعاتونہ خان بیچ کول لکہ گندہ لے شوے جامے اغوستل وغیرہ۔

د حج سنتونہ

(۱) مفرد آفاقی او قارن دپارہ طواف قدوم کول (۲) طواف قدوم کنبے رمل او اضطباع کول کہ چرے ددینہ پس سعی کول وی ، او کہ طواف قلام نہ پس سعی ونہ کپہ نو بیا بہ طواف زیارت نہ پس سعی کول پکاروی او دغہ وخت بہ پہ طواف زیارت کنبے رمل ہم کوی (۳) پہ اتم ذوالحجہ سحر منیٰ تہ تلل او هلته پنخہ وارہ مونخونہ کول (۴) د نور د راختلو نہ پس پہ نهم تاریخ د منیٰ نہ عرفات تہ روانیدل (۵) د عرفات نہ د نور د ویدونہ پس د حج د امام نہ مخکبسی روانیدل (۶) عرفات نہ واپس تلو کنبی شپہ پہ مزدلفہ کنبی تیرول۔ (۷) عرفات کنبی غسل کول (۸) ایام منیٰ کنبی شپہ پہ منیٰ کنبی کول۔ دستوحکم دادے چی قصدائے پریخودل بدہ خبرہ دہ او پہ کولو کنبے ئے ثواب دے او پہ نہ کولو کنبے ئے جزاء نہ دہ لازم۔

د حج قسمونہ

د حج درے قسمہ دی (۱) حج افراد (۲) حج تمتع (۳) حج قرآن
پہ دے درے وارو کنبے فرق د احرام وخت کنبے نیت کولو سرہ
کیری۔

حج افراد

د احرام تپلو وخت کنبے صرف د حج نیت کولو ته حج افراد
وائی۔

حج تمتع

پہ تمتع کنبے د حج پہ ورخو کنبے احرام تپلو سرہ عمرہ کول او
د هغه نہ پس شو ورخو د پارہ احرام لرے کول ، بیا د حج فرائض ادا
کولو د پارہ پہ اتم ذی الحجہ دوبارہ احرام تپل۔

حج قرآن

دا د احرام هغه طریقے ته وائی کومه کنبے چہ د حج او عمرے
دوارو دپارہ پہ یو حائے احرام او تپلے شی او پہ یو احرام سرہ مخکنبے
عمرہ او بیا حج او کرے شی۔

د حج تمتع طریقہ

داده چي اول به د عمرے احرام و تپری د حج پہ میاشتو کنبے به
عمرہ و کپری چي د عمرے نه فارغ شی سربه و خوری حلال به شی بیا به

مڪه ڪنڀي قيام وڪري يا به بل ڄائو ڪنڀي مڪر وطن ته به نه ڄي. ڪله ڇي د جمع وري راشي نو د حج احرام به وٽري او حج به وڪري. په 8 ذوالحجه به مني ته لارشي او ماسپخين مازيگر ماخام ماسخوتن او دسحر مونڱ به مني ڪنڀي وڪري. شپه به هلته تيره ڪري. په نهم تاريخ د نور خقلو نه پس به عرفات ته لارشي او وقوف عرفه دے زول نه تر غروب پورے وڪري. دلسمي په شپه به مزدلفه ڪنڀي اوسي دلسم په سحر به اول وخت ڪنڀي مونڱ وڪري دعا په ڪوي. ڪله ڇي دوه رکعاتو په انداز نورختلو ته پاتے شي نو مزدلفے نه به مني ته لارشي. تقريبا اووه يا ڪنڪرياسوڄان جمع ڪري او د وادي محسر نه دے په منڊه ووڄي. مني ته ڇي راشي نو د جره اخري (طبقه) رمي بدوڪري بيا به ذبح (دم) تمتع وڪري. بيا به سرخوري بيا به طواف زيارت وڪري طواف نه مخڪي دريو پيرو ڪنڀي به رمل ڪوي اضطباع دے نه ڪوي طواف نه بعد دے سعي وڪري بيا دے باره پائيدہ تاريخ (ذالحجه) پورے مني ڪنڀي قيام وڪري او هره وري دے دزوال نه پس د دريوارو جمرو رمي ڪوي بيا د مني نه واپسي ڪنڀي ڪه مڪن وي نو وادي محصب ماسپخين مازيگر مانام او ماسخوتن وڪري بيا دے لگ حصار شي مڪه مڪرمے ته دے راشي. ڪه دومره نه شي ڪولے نو لگ دے حصار شي، بيا د مڪه نه تلو په وخت ڪنڀي دے طواف وداع وڪري.

نوٽ: دلته صرف د حج تمتع طريقه وليڪله شوه حج افراد او قران پريخودلے شو ڇڪه ڇي نن صبا عام طور خلق حج تمتع ڪوي.

عمرہ

(Umra)

د عمرے فضیلت

د نبی کریم ﷺ ارشاد دے چہ حج او عمرہ دواپہ (عملونہ) گناہونہ دغسے لرے کوی خنگہ چہ بہتی د اوسپنے زنگ لرے کوی۔
(۱) احرام تہل (نیت او تلبیے سرہ) (۲) د بیت اللہ طواف کول (۳) د صفا او مروہ سعی کول۔

د عمرے واجبات

پہ عمرہ کنبے دا لان دینی کارونہ واجب دی۔

(۱) د میقات نہ احرام تہل (۲) وینستہ لندول یا خرول (حلق یا قصر)
(۳) پہ اوداسہ کنبے یعنی طہارت سرہ طواف کول۔

د عمرے سنت

د عمرے پہ طواف کنبی رمل او اضبطاع کول۔

د عمرے کولو طریقہ

د عمرے دپارہ دے دمیقات نہ د حج پہ شان احرام و تہری۔ دا احرام د مکراہاتو او محرمانو نہ دے ءان ساقی او مکے مکرمے تہ دے داخل شی او د اراہو خیال دے وساقی۔ مسجد حرام تہ دے دباب السلام یا باب العمرہ نہ ورداخل شی۔ بیا دے درمل او اضبطاع سرہ طواف وکری۔ او

چی کلہ دحجرا سود اول سلام وکری نو تکبیر دے بندہ کری. اووہ چکرے د طواف پوره کولو نہ پس دے دوہ رکعاتہ مونخ وکری. د حجر اسود اسلام دے وکری.

قربانی

(Uzhiya)

دَ لوئے اختر ورخو کنبے دَ الله دپاره چه کوم خاروے
حلالولے شی هغے ته قربانی وائی -

دَ قربانی فضیلت

دَ حضرت عائشے رضی الله عنها نه روایت دے چه رسول الله ﷺ فرمائی دی : دالله تعالیٰ په نزد دَ قربانی په ورخ دبندگانو په تولو عملونو کنبے خوبن عمل دَ خاروی وینه بهیول دی او قربانی کونکے به دقیامت په ورخ دَ خپلے قربانی دَ بنکرو، نوکو او وینستو سره حاضریری - دَ قربانی وینه په زمکه باندے پریوتلونه مخکنبے دالله تعالیٰ په بارگاه کنبے دَ قبولوالی شرف حاصل کری نو تاسوله پکاردی چه په خوشحاله زړه سره قربانی اوکړئ - (ترمذی ، ابن ماجه)

قربانی په چا باندے واجبه ده

دَ چا ملکیت کنبے چه اوه نیمے تولے (7½) سرو زریا دوه پنخوس نیمے تولی (52½) تولے چاندی یا د دے په مقدار نغدے روپے یا د تجارت مال یا د ضرورت نه زیات سامان کنبے یو خیز یا د دے

پنخو وارو مجموعہ یا پہ دوئ کنبے د بعضو مجموعہ د (52½) تولو چاندئ د قیمت برابر وی او د حاجت اصلیه نہ سوا وی نو پہ ہغہ باندے قربانی او صدقۃ الفطر واجب دہ۔

د قربانی واجبوالی شرطونہ

قربانی لاندینی شرطونہ موجود کیدلو سرہ واجبیری۔

- (۱) مسلمان کیدل، پہ غیر مسلم باندے قربانی نیشته۔ (۲) مقیم کیدل، پہ مسافر باندے قربانی واجب نہ دہ۔ (۳) آزاد کیدل، پہ غلام باندے قربانی واجب نہ دہ۔ (۴) بالغ کیدل، پہ نابالغ باندے قربانی واجب نہ دہ۔ (۵) عاقل کیدل، پہ لیونی باندے قربانی نیشته۔

د قربانی خاوری

چیلئی، گدہ، گد، غوا، مینبہ، سندا، اونب، اونبہ، ددے شپرو وارو خناورو پہ نر او مادہ دوارو باندے قربانی جائز دہ۔ د دے نہ علاوہ د ہیخ یو خناور قربانی جائز نہ دہ۔

د حلالو خناورو اوہ (۷) خیزونہ خورل جائز نہ دی

- (۱) بھیدونکے وینہ (۲) د مذکر د متیازو اندام (۳) خصیتین د خناور اگئی (۴) د مونث د متیازو اندام (۵) غدود (ستغان) (۶) مثانہ (۷) ترینجے۔

معاملات

(Economics)

دمعاملات لفظ دَ عمل نہ ماخوذ دے - د دے مطلب دے

کاروبار او خرخول اخستل۔

پہ معاملاتو کنبے د حلال کسب او تجارت فضیلت او اہمیت:

حضرت رافع بن خدیجؓ وائی چہ یو سپری د نبی کریم صلی اللہ

علیہ وسلم نہ تپوس او کړو یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم! کومہ یوہ

گتہ دتولو نہ عمدہ او پا کیزہ دہ ، هغویؓ او فرمائیل چہ دسپری خپل

لاس سرہ کار روزگار کول (مثلاً تجارت ، زراعت او صنعت وغیرہ) او

هرہ هغه سودا چہ دشریعت مطابق وی - (اعلاء السنن) حضرت عمرؓ

فرمائی چہ کوم سرے پہ معاملاتو کنبے داسلامی اصولونہ خبرنہ وی

هغه د (خرخولو اخستلو او تجارت دپارہ) زمونږ بازار ته نه راځی (بخاری)

دمعاملاتو شرائط او اصول

دَ معاملاتو شرائط او اصول لاندے درج دی کہ چرے داشرائط

او اصول بیا نہ موندے شی نو دغه معامله به درست نه وی -

(۱) تراضی

یعنی دَ دواړو فریقو رضامندی۔ مثلاً دوکاندار اوسودا اخستونکے

پہ خپلو کنبے پہ دغه معامله باندے راضی وی - په مزدور او مالک

کنبے ہم چہ کومہ معاملہ فیصلہ شی نو د دواړو رضامندی ضروری ده ، که چرے په دوی کنبے یو کس هم راضی نه وی نو اسلام دغه معاملہ نا جائزہ گرځوی - لیکن ددے رضامندی نه مراد شرعی رضامندی ده -

(۲) معاملہ د باطله نه وی

یعنی معاملہ کنبے د څه حرام څیز نه وی مثلاً د یو داسے تجارت یا زراعت معاملہ کومہ کنبے چه د سود گډ ون وی یا دھوکہ وی یا دروغ وی یا په مبیعہ یا ثمن کنبے یو څیز حرام وی نو اسلام داسے معاملات هم حرام او باطل گرځوی-

(۳) معاملہ د فاسده هم نه وی

یعنی دواړه فریقہ په خپلو کنبے راضی وی او معاملہ د هم باطله نه وی لیکن د بعضو خارجی اسبابو په بنا باندے هغه معاملہ شرعاً صحیح نه وی لکه د بیع ارکان یعنی ایجاب او قبول کنبے څه نقص وی ، مثلاً په خرڅولو اخستلو کنبے ثمن (قیمت) یا مبیعہ (خرڅیدونکے څیز) مجهول (نامعلوم) وی وغیره یا په اونو کنبے د میوے راتلو نه مخکنبے باغ خرڅ کړے شی وغیره- په فاسده بیعہ کنبے که چرے خریدار په سودا باندے قبضه کړے وی نو بیعہ به نافذہ شی لیکن د سودی معاملے په حکم کنبے به وی-

نوٹ: دکوم خیز پہ ذرت (اصل) کنبے چي خرابی وی نو هغه بیع باطل ده لکه شراب وینه. دفتریه بیع. او د کوم خیز په وصف کنبے چي خرابی وی هغه بیع فاسده ده بلکه کاتن کپرائے واغستله کورته ئے چی یورہ نو هغه سوچه کپرا وختله.

نور شرطونه

- ❖ معامله د د سود او قمار یعنی جواری په طریقہ باندے نه وی۔
- ❖ کوم خیزونه شرعاً حرام دی د هغه خرخول اخستل نه وی۔
- ❖ کوم خیز چه خالص گناه د پاره تیار کړے شوه وی د هغه خرخول اخستل د هم نه وی۔
- ❖ خلور م دا چه گاهک ته د دروغ اونه ویلے شی او هیخ قسمه د هوکه ورسره اونه کړے شی ، د خیز عیب د پت نه کړے شی۔
- ❖ هیخ یو شریکوال د یو بل سره خیانت او نه کړی۔
- ❖ کوم مال چه ورسره موجود نه وی د هغه خرخول د اونه کړے شی (په دے کنبے دا هم داخل دی چه د بنکار کولو نه مخکنبے د مارغه یا د مهی سودا او کړے شی یا کوم بچے چه د خناور په خیته کنبے وی هغه خرخ کړے شی یا باغ کنبے د میوه راتللو نه مخکنبے میوه خرخه کړے شی)
- ❖ خوک مجبوره سرے خپل خیز خرخوی نو د مجبوری په وجه د هغه دباؤ نه کړے شی بلکه هغه د مال اصل قیمت باندے واخستے شی۔

❖ یوہ سودا دِ بلے سودہ سرہ مشروطہ نہ کرے شی مثلاً داسے دِ نہ وائی
چہ خہ خپل مال پہ دے شرط باندے خرخوم چہ تہ خپل مال پہ ما
باندے پہ دومرہ پیسو خرخ کرے۔

❖ سودا کنبے د قرض شرط اونہ اولگولے شی مثلاً داسے دِ نہ وائی چہ
زہ پہ دے شرط باندے مال خرخوم چہ تہ مالہ دومرہ روپے قرض
راکرے۔

معاشرت

معاشرہ وائی دحقونو او دادابو ادائیگی تہ. اسلام د معاشرے د
مختلفو موقعو مختلف احکام او اداب بیان کری دی.

نکاح

(Marriage)

د نکاح لغوی معنی دوہ خیزونہ ملاوول او جمع کول دی او د
شریعت پہ اصطلاح کنبے د نکاح نہ مراد ہغہ معاہدہ دہ کومہ کنبے
چہ سرے او بنخہ پہ خپلو کنبے تپلی شوی وی۔

د نکاح فضیلت

نبی علیہ السلام فرمائیل دی چہ نکاح حُما سنت دے (ابن
ماجہ) گویا نکاح کول سنتِ نبوی ﷺ ژوندی کول دی۔

د نکاح شرطونہ

نکاح تړلو د پاره د دے شرطونو موجودوالے ضروری دے۔

- (۱) ایمان (۲) منکوحہ د غیر محرمه وی (۳) شہادت (د دوؤ گواہانو موجودگی)
(۴) مهر (۵) رضا۔

د نکاح رکن: ایجاب او قبول۔

طلاق

(Divorce)

د طلاق لفظی معنی ده تړونے (غوته) پرانستل - او په شریعت کنبے د نکاح غوټے او تړونی پرانستلو ته طلاق وائی۔ طلاق خوښ خیز نه دے: په حدیث کنبے دی چه د الله تعالیٰ په نزد په حلالو خیزونو کنبے د ټولو نه زیات ناخوښه او قابل ملامت خیز طلاق دے۔
(ابن ماجه)

گویا حتی الامکان د طلاق نه ځان ساتل پکار دی - که بیا هم هیخ چاره نه وی نو طلاق ورکول جائز دی۔

د طلاق قسمونه او د هغه حکم

د طلاق درے قسمونه دی:

- (۱) طلاق رجعی (۲) طلاق بائن (۳) طلاق مُعَلَّظ

(۱) طلاق رجعی

طلاق رجعی ہغہ طلاق تہ وائی پہ کوم کنبے چہ سرے رجوع کولے شی یعنی دیو یا دوؤ طلاقو ورکولو نہ پس پہ عدت (یعنی درے حیضونو) کنبے دننہ دننہ رجوع کولو سرہ بنخہ د نکاح نہ نہ اوخی۔

(۲) طلاق بائن

او کہ چرے دغہ عدت کنبے دننہ دننہ رجوع اونہ کرے شوہ او دریم طلاق ہم ورنہ کرے شو نو عدت (درے حیضہ) ختمیدلو نہ پس نکاح ماتہ شی۔ (د دے طلاق نہ پس د نکاح تجدید یعنی دوبارہ نکاح تپرونہ پس سرے بیا دغہ بنخہ خپلہ بنخہ جوپولے شی)۔

(۳) طلاق مُغَلَّظ

طلاق مُغَلَّظ دے تہ وائی چہ سرے درے طلاقہ پہ یو خل یا بیل بیل ورکری۔ د دے نہ پس چي بنخے تر خو پورے دبل خاوند سرہ نکاح او ہم بستری نہ وی کپری او ہغہ ورلہ پہ خپلہ رضا طلاق نہ وی ورکپے نو تر ہغے بنخہ داوونی خاوند حلالہ نہ دہ اگر ہغہ ورسرہ دوبارہ نکاح ہم وکپری۔

د چا طلاق واقع کیری او د چا نہ واقع کیری

(۱) طلاق سرے ورکولے شی بنخه طلاق نشی ورکولے - طلاق د پاره دا شرط دے چہ طلاق ورکولو والا عاقل بالغ وی ، کہ چرے یو نابالغ یا پاگل یا اودہ سہری طلاق ورکرو نو طلاق بہ واقع نشی۔

(۲) کہ چرے چا د نشے پہ حالت کنبے طلاق ورکرو نو ہم بہ طلاق واقع شی۔ (۳) د کوم مریض چہ هوش او حواس پہ خائے نہ وی نو د هغه طلاق نہ واقع کیری (۴) کہ یو سرے پہ صریح الفاظو کنبے طلاق ورکری خواه کہ پہ توبه او مذاق کنبے ورکری یا سنجیدگئی سره یا غصه کنبے ورکری نو پہ هر صورت کنبے بہ طلاق واقع شی - البتہ کہ چرے د اشارے او کنایے الفاظ ئے استعمال کرل نو د نیت نہ بغیر بہ طلاق نہ واقع کیری۔ (او کہ نیت ئے د طلاق وو نو بائن طلاق بہ واقع شی۔ مترجم)

د طلاق ورکولو صحیح طریقہ

پہ هغه طهر (یعنی پاکئی) کنبے یو طلاق ورکول پکار دی کوم کنبے ئے چہ جماع نہ وی کرے - او بیا درے حیضو یا د حمل زیگون پورے بل طلاق ورنہ کرے شی نو عدت (یعنی درے حیضه) پوره کیدلو نہ پس بہ بنخه پخپله حرامه شی یعنی بائن طلاق بہ پرے واقع شی۔

دشرعی لباس اور پردی شرطونه او اصول

قاعدہ: لباس او جامہ کنبے پنخه خیزونه ضروری دی:

(۱) پرده دار یعنی چی عورت پت کپری (۲) لباس د زینت والا وی یعنی خراب هیئت والا نه وی چی د نفرت او کراحت سبب جو پیری (۳) دیو کافر قوم مذهبی شعار نه وی (۴) د سرو دپاره دنبخو او د بنخو دپاره د سرو پشان لباس اغوستل جائز نه دی (۵) حرام به نه وی لکه سرو دپاره ریسنی لباس.

تفصیل

(۱) جامه به داسی وی چه دسر نه خپو پوری قول بدن پت وی
 (۲) دومره نری به نه وی چه دننه بدن تری بنکاری (۳) دومره لنډ
 اوتنگ به نه وی چی د پتو اندامونو عکاسی کوی (۴) دنبخو جامی به
 د سرو سره مشابه نه وی او د سرو جامے به د بنخو سره مشابه نه
 وی (۵) دکافرو او فاسقو سرو بنخو سره به مشابه نه وی (۶) دفخر او
 غرور او دتکبر دپاره به نه وی (۷) د زنانو جامه او برقعہ به داسی
 خائسته او دلکش نه وی چی د خلقو نظر خان ته راکاری (۸) جامه
 کنبے به اسراف او تبذیر نه وی بلکه د خپل وس مناسب به وی
 (۹) د زنانو دپاره شرط دا هم دے چی خوشبوداره جامه به نه وی.

جهاد

(Jihad)

د جهاد لغوی معنی ده کوشش کول- او په شریعت کښه دالله په لاره کښه جنگیدلو ته جهاد وائی-

د جهاد فضیلت

نبی علیه السلام فرمائی: په ټولو عملونو کښه دټولونه اوچته درجه دجهاد فی سبیل الله ده. (مشکوٰۃ)

دجهاد مراتب: دجهاد دگنډ مراتب دی:

(۱) نفس سره جهاد (۲) شیطان سره جهاد (۳) کفار او منافقانو سره جهاد (۴) ارباب ظلم او فسق و فجور والوسره جهاد-

د نفس سره د جهاد څلور مرتبې دی

(۱) د حق دین علم حاصلول (۲) په هغی عمل کول (۳) د هغی دعوت ورکول (۴) د هغی په لار کښه تکلیفونه برداشت کول-

د شیطان سره د جهاد دوه مرتبې دی

(۱) د شیطان د طرف نه د راتلونکی شکوکو او شبهاتو مقابله کول
(۲) د شیطان د طرف نه د راتلونکے غلطو ارادو او شهواتو مقابله کول-

دکفارو او منافقانو سرہ دجہاد خلور مرتبی دی

(۱) پہ زہرہ سرہ جہاد کول (۲) پہ ژبہ سرہ جہاد کول (۳) پہ مال سرہ جہاد کول (۴) پہ نفس (جان) سرہ جہاد کول۔

ظالمانو او فاسقانو مبتدعینو او ظالمانو سرہ جہاد دری

مرتبی دی

(۱) پہ لاس سرہ جہاد کول (۲) پہ ژبہ سرہ جہاد کول (۳) پہ زہرہ سرہ جہاد کول۔

دکفارو سرہ دجسمانی جہاد اقسام باعتبار د فرضیت

د جہاد قسمونہ : دوه دی .

(۱) فرض عین (۲) فرض کفایہ (د فرض عین صورتونہ) :

د فرض عین صورتونہ: الف: هرکله چه یو طاقتور دشمن په یو اسلامی ملک باندے یا د هغے په یوه خاص حصه باندے حمله اوکړی یا د حملے کولو قوی امکان وی او د ملک سربراه یا د اسلام سربراه د عام جنگ اعلان اوکړی نو هغه وخت په هر بالغ سپری باندے د هغے مقابلے کولو د پاره وتل فرض کیری۔

ب: په کوم ملک یا علاقه کنبے چه د کمزورو کسانو، د بنحو او د ماشومانو خان او مال او عزت او آبرو محفوظه پاتے نشی او ناحقه په هغوی باندے د ظلمونو میچنې تاوولے شی نو د ظالمانو خلاف اقدام کول (مقابلے له وتل) فرض عین دی۔

(ج) دریم صورت د یو دائمی او اقدامی جہاد دے - دا صورت تر ہغہ وختہ پورے قائم دے تر خو پورے چہ جارح باطل قوتونہ پہ گاوندہ کنبے موجود وی۔

د فرض کفایہ صورتونہ : د فرض کفایہ جہاد مطلب دا وی چہ غیر معمولی ہنگامی صورت حال نہ وی لیکن بالفعل بالکل پرامن حالات ہم نہ وی بلکہ د دشمن سازشونہ او شرارتونہ باقی وی - پہ دے صورت حال کنبے کہ چرے خہ خلق ہم پہ دے مہم باندے د خان او مال قربانی د پارہ تیار اوسی نو د عامو خلقو د غارے نہ بہ پہ جہاد کنبے د نہ شریکیدلو گناہ لرے شی۔ لیکن د دے مطلب دا نہ دے چہ پہ باقی خلقو باندے جہاد فرض نہ دے - فرض خو پہ تولو باندے دے - بس فرق دا دے چہ د فرض عین صورت کنبے براہ راست د ہر سپری شرکت (کہ چرے شرعی یا طبعی عذر نہ وی نو) ضروری دے خنگہ چہ مونخ او روژہ ضروری دہ - او پہ فرض کفایہ کنبے بہ د خہ خلقو شرکت سرہ ہم دا فرض ادا شی۔

جہاد پہ کومو خلقو باندے فرض دے
د جہاد واجب کیدلو اووہ شرطونہ دی

- (۱) مسلمان کیدل (۲) بالغ کیدل (۳) عاقل کیدل (۴) آزاد کیدل
- (۵) چہ پہ دہ کنبے خہ جسمانی نقص نہ وی (۶) سرے کیدل
- (۷) د لارے توبنہ او د جہاد د سامان شتہ والے۔

دَ مَوْنَحْ تَرْجَمَه

تکبیرِ تحریمہ: اَللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ دِیر لُوئے دے۔

ثنا: سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ط۔ اے اللہ! تہ پاک ئے، او ہم تا د پارہ ثنا ده او برکتی دے نوم ستا، او لوئے دے شان ستا، او نیشته دے هیثوک د عبادت لائق سوا تانه۔

تعوذ: اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط۔

د اللہ پناہ کبے راحم د شیطان مردود د شر نہ

تسمیہ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط۔

خاص د اللہ د نوم پہ مدد سرہ شروع کوم۔

سورت فاتحہ: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ (۱) اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (۲) مَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ (۳) اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ (۴) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ (۵) صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ (۶) غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ (۷) آمین۔

د خدائی توب تبول تعریفونہ خاص اللہ د پارہ دی خوک چہ د تبولو مخلوقاتو پالونکے دے - خوک چہ عام او خاص مہربان دے - د قیامت د ورخے مالک دے۔ (اے پروردگار!) مونبر صرف ستا عبادت کوؤ او صرف تانه مدد غوارو - مونبر پہ نیغہ لاره روان کرے - د هغه خلقو لاره چا باندے چہ تا انعام او احسان کرے

دے۔ نہ دہغہ خلقو لارہ چا باندے چہ غضب کرے شوے

دے او نہ دہغہ خلقو چہ گمراہان دی زمونر دعا قبول کرہ۔

سورت اخلاص: **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳)**
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴۹)

اوابہ چہ اللہ یو دے۔ اللہ بے نیازہ دے۔ نہ دہغہ نہ خوک پیدا

دی او نہ ہغہ د چا نہ پیدا دے۔ او ہیخوک د ہغہ سیال نیشتہ۔

د رکوع تسبیح: **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ** (کم از کم درے پیرے) پاک دے

خما رب چہ دلوئے شان والا دے۔

یا **سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ**۔

زیات پاکیزگی او تقدیس والا دے او د ملائکو او د روح

پروردگار دے۔

یا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي**۔

اے زمونر اللہ ستا ذات پاک دے د الوہیت صفتونہ ہم ستا دپارہ

دی اے اللہ! ما معاف کرہ۔

تسمیع: **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ**۔

اللہ اووریدہ د ہغہ چا چہ د ہغہ تعریف ئے اوکرو۔

تحمید: **رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ** اے زمونرہ ربہ ثنا تا د پارہ دہ۔

یا **رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ**۔

اے زمونرہ ربہ! ستا د پارہ حمد دے دیر پاک او د برکت والا حمد۔

د سجدے تسبیح: **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** (کم از کم درے پیرے)

پاک دے رب حُما چہ دیر اوچت دے۔

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي۔

اے زمونبر! اللہ! ستا ذات پاک دے، دالوہیت ستا دپارہ دی۔ اے اللہ! ما

معاف کرہ۔

دجلسے دعا: **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَارْقُعْنِي وَاجْبُرْنِي وَعَافِنِي**

وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي۔

یا اللہ زما لغزشونہ معاف کرہ او پہ ما رحم وکرہ ما تہ ترقی راکرہ او

زما کمزورئی لرے کرہ، ماتہ عافیت راکرہ، ماتہ ہدایت وکرہ او ماتہ

روزی راکرہ۔

یا: **رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي۔**

اے زما ربہ! زما مغفرت اوکرہ۔ اے زما ربہ! زما مغفرت اوکرہ۔

تشہد: **التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ**

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ۔

تبول قولی عبادتونہ، او بدنی عبادتونہ او مالی عبادتونہ خاص اللہ

د پارہ دی۔ سلام دِ وی پہ تا باندے اے پیغمبرہ ﷺ او رحمت د

اللہ دِ وی او برکتونہ د ہغہ۔ سلام دِ وی پہ مونبرہ او د اللہ پہ

نیکو بندگانو باندے۔ زہ اقرار کوم چہ د اللہ نہ سوا ہیثوک د

عبادت لائق نیشته او اقرار کوم چه محمد ﷺ د الله تعالى بنده او دهغه رسول دے۔

درورد شریف: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ - اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ۔**

اے الله! رحمتونه نازل کرے په حضرت محمد ﷺ باندے او په آل د حضرت محمد ﷺ باندے خرنګ چه تا خصوصی رحمتونه نازل کړی دی په حضرت ابراهیم علیه السلام باندے او په آل د حضرت ابراهیم علیه السلام باندے بیشکه ته د تعریفونو لائق او ستائیلے شوے ئے۔

اے الله! برکت نازل کرے په حضرت محمد ﷺ باندے او په آل د حضرت محمد ﷺ باندے خرنګ چه تا برکتونه نازل کړی دی په ابراهیم علیه السلام باندے او په آل د حضرت ابراهیم علیه السلام باندے بیشکه ته د تعریفونو لائق او ستائیلے شوے ئے۔

دعا: **اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ۔**
اے زمونږه ربه! راکړے مونږ ته په دنیا کنبے توفیق د نیکئی او په آخرت کنبے بدله د نیکئی او مونږ د دوزخ د عذاب نه اوساتے۔

يَا اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفُرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ۔

یا اللہ ما پہ خان ڍیر ظلم کرے دے، گناہونہ ستا نہ سوا بل خوک
بجھونکے نشته پس ماتہ د خپل طرف نہ مغفرت را کرہ او رحم راباندے
وکرہ، بے شکہ تہ بخنہ کونکے او مہربان یئے۔

سلام : السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

پہ تاسو د اللہ تعالیٰ سلام او رحمت وی۔

دعائے قنوت: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ
عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ ط وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ
يَفْجُرُكَ ط اللَّهُمَّ إِنَّا كَ نَعْبُدُ وَلكَ نَصِيحِي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِي
وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ۔

اے اللہ! مونہر تا نہ مدد غوارو، او تانہ بخنہ غوارو، او پہ تا باندے
ایمان لرو او ستا بنہ نہ بنہ تعریف کوؤ۔ او ستا شکر گذاری کوؤ او ستا
ناشکری نہ کوؤ، او مونہر جدا کیرو او مونہر پیردو هغه خوک چہ ستا
نافرمانی کوی۔ اے اللہ! مونہرہ صرف ستا عبادت کوؤ او ستا طرفتہ درمنہ ہ
وهو او پہ تیزی درزو۔ او ستا د رحمت امید لرو او ستا د عذاب نہ ویریرو،
بیشکہ ستا عذاب پہ کافرانو پورے انختونکے دے۔

يا دا دعا ووايه

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ
وَبَارِكْ لِي فِيهَا أُعْطَيْتَ وَقَبِي شَرًّا مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعُزُّ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا
وَتَعَالَيْتَ۔

ترجمه: يا الله! په هغو کسانو کښه ماته هم هدايت وکړه چې تاور ته هدايت کړې دے او په هغه کسانو کښه ماته هم عافيت راکړې چې تا ورته عافيت ورکړې دے او په هغه کسانو کښه ما هم محفوظ کړه چې تا محفوظ کړې دي او څه چې دے راکړې په هغه کښه راته برکت واچوه او دهغي دشر نه مي وساته څه چې تا فيصله کړې دي ځکه هم ته فيصله کونکي ئي او ستا د فيصلې خلاف څوک فيصله کونکي نشته۔ چې ته له چا سره دوستي وکړې هغه به خوارنشي اوله چا سره چې دښمني وکړې هغه به عزتمند نه شي ته برکت والا ذات ئي ، او د لويئ ذات ئي اے زمونږ پروردگار۔ ستا د عذاب نه صرف هم تا سره د پناه شته۔

مسنون دعاگانے

ذکر او دعا پہ عبادتونو کنبے اہم عبادت دے۔ قرآن پاک کنبے چہ د ذکر او دعا کوم الفاظ وارد شوی دی او د حدیث پہ کتابونو کنبے چہ د حضور اکرم ﷺ د ژبے مبارکے نہ د ذکر او دعا کوم الفاظ منقول دی کہ چرے تاسو هغه د زړه په حاضر والی سره، د خپلے ژبے نه ادا کوئ نو د هغه په یو یو لفظ کنبے به تاسو ته د خپل زړه ترجمانی، د خپلو حالاتو نمائندگی او د پریشانی او بے قرارئ په حالت کنبے د زړه د اطمینان سامان ملاؤ شی۔

په هغه کنبے به تاسو ته د ډیرو داسے داخلی او خارجی ضرورتونو ذکر ملاؤ شی کومو طرفته چہ په اسانئ سره د هر انسان ذهن نه منتقل کیږی۔ لہذا هر مسلمان له پکار دی چہ د دے مسنون دعاگانو پابندی او کړی۔

د دعا د قبولوالی شرائط او آداب : د دعا په سلسله کنبے د یو خو آدابو او شرطونو لحاظ ساتل ضروری دی:

(۱) خپل معمولی نه معمولی جائز ضرورت د پاره هم الله تعالی نه سوال کول پکار دی - لیکن د یو داسے خیز د پاره دعا کول نه دی پکار کوم ته چہ شریعت معصیت (گناه) وئیلے وی یا هغه سره د چا حق تلفی یا چا باندے ظلم یا چا سره تعلق قطع کول راخی۔

(۲) دویم شرط دا دے چہ د دعا کونکی ذریعہ معاش د حلال وی ، د حرامو گد ون پکبے نہ وی۔ (۳) دریمہ ضروری خبرہ دا خیال ساتل پکار دی چہ کہ چرے دعا سرہ د ده حاجت نہ پورہ کیدلو یا د دے پہ نتیجہ کبے تاخیر کیدلو نوزرہ تنگئی سرہ دعا پرینودل نہ دی پکار کیدے شی چہ د ده خہ کوتاہئی پہ وجے سرہ دا تاخیر کیری۔

د دعا آداب: (۱) دعا کونکی له پورہ عزم او یقین سرہ دعا کول پکار دی۔ (۲) حتی الامکان دعا پہ بنہ اود دلجمعی پہ اوقاتو کبے کول پکار ده - حضور ﷺ چہ پہ کومو اوقاتو کبے د دعا تلقین فرمائیلے دے هغه بے شماره دی۔ دیو خو خاصو اوقاتو ذکر دلته کولے شی۔

* د فرض مونخونو نہ پس * د تہجدو پہ وخت کبے

* د سفر پہ حالت کبے * د اذان او اقامت پہ مینخ کبے

* د جُمعے پہ ورخ د مازیگر نہ روستو تر ماہنامہ پورے

* پہ شب قدر کبے خاص طور سرہ د رمضان المبارک پہ اویشتمہ (۷۲)

شپہ کبے

* د جمعے پہ شپہ کبے یعنی د زیارت ورخ تیریدلو نہ پس چہ کوم شپہ راخی۔

(۳) پہ دعا کبے لاس پورته کول پکار دی او دعا کولو نہ پس دواپہ

لاسونہ پہ مخ باندے رابنکل پکار دی - (۴) خومرہ پورے چہ ممکن

وی داسے دعاگانے کول پکار دی کومے چہ د دنیا او آخرت دواپہ

بنیگرو د پارہ جامع وی۔ (۵) د خپل خہ نیک عمل واسطہ ورکولو سرہ

دعا کول بہتر دی۔ (۶) پاک صاف کیدلو نہ پس قبلے طرفتہ مخ کولو سرہ دعا کول۔ (۷) د اللہ حمد او ثنا او درود شریف وئیلو نہ پس دعا کول پکار دی۔

د نبی کریم ﷺ د ژبے مبارکے نہ وتلے شوے

یو خو جامع دعا گانے دا دی

د اودہ کیدلو دعا : **اللَّهُمَّ يَا سَيِّدَ أُمُوتٍ وَأَحْيَايَ-**

د بیداریدلو دعا : **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ-**

د روتئی خورلو دعا : **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط**

د روتئی خورلو نہ پس دعا : **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ.**

بیت الخلاء تہ د ورتللو دعا : **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ**

بیت الخلاء نہ د وتلو دعا : **غُفْرَانِكَ يَا أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي**

الْأَذَى وَعَاقَانِي -

پہ آئینہ کنبے د کتلو دعا : **اللَّهُمَّ أَنْتَ حَسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي**

د جامو اغوستلو دعا : **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ**

غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ -

کور نہ د وتلو دعا : **بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.**

کور تہ د داخلیدلو دعا : **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلَجِ وَخَيْرِ**

الْمُخْرَجِ بِسْمِ اللَّهِ وَاجْتَنَابِ اللَّهِ

خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ط

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ

الْقَائِمَةِ أَتِ مُحَمَّدَانَ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ

وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ۔

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

بِيَدِهِ الْخَيْرُ ط وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ۔

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ۔

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ يَا اللَّهُمَّ أَنْتَ

رَفِيقِي فِي سَفَرِي وَخَلِيفَتِي فِي أَهْلِي وَمَالِي ط۔

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ

مُقْرِنِينَ ط وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ

دَ پرنجی (اینکی) دعا :

د اینکی دے دعا وئیلو نہ پس د اوریدونکے دا جواب ورکری

يَرْحَمُكَ اللَّهُ.

د میاشته لیدلو دعا: **اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ**

وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ ط.

دتعزیت دعا: **إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى وَكُلَّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ**

مُسْتَقَى - [بخاری و مسلم]

قبرستان ته د تللو دعا: **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا**

وَلَكُمْ أَنْتُمْ سَلَفْنَا وَنَحْنُ بِالْآخِرِ ط.

د سحرا و ما بنام لوستلو دعا گانے

❖ **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ**

السَّبِيحُ الْعَلِيمُ ط

❖ **اللَّهُمَّ أَجْزِنِي مِنَ النَّارِ -**

❖ **رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا.**

❖ **أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا**

الْيَوْمِ فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهُدَاهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ

وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ -

❖ **اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ط**

❖ **يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قَلْبِي إِلَى إِطَاعَتِكَ ط**

❖ **يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ ط**

❖ **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ ط**

ایمان مفصل :

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ ۝

ایمان مجمل :

أَمَنْتُ بِاللَّهِ كَمَا هُوَ بِأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ وَقَبِلْتُ جَمِيعَ أَحْكَامِهِ إِفْرَاءً
بِاللِّسَانِ وَتَصْدِيقًا بِالْقَلْبِ ۝

کلمہ طیبہ :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ ۝

کلمہ شہادت:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ۝

کلمہ تمجید:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ۝ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ۝

کلمہ توحید :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ ۝ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

کلمہ استغفار:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْقَيُّومُ ۝ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ ۝

دعا صلوة حاجت

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ
وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا
هَبًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً لِي لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ-

دعا استخاره

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعَلَمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ
فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ه
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي (أَوْ
قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَاجِلِهِ) فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي (أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ
أَمْرِي وَاجِلِهِ) فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ
أَرْضِنِي بِهِ-